

საზოგადოებრივი ღონისძიებები სამხედრო აღწერის ნახვად

საქართველოს მთავრობამ 9 და 26 მაისის აღნიშვნის სამოქმედო გეგმა დაამტკიცა. როგორც მთავრობის ადმინისტრაციის უფროსმა მათა ციციტიშვილმა განაცხადა, საქართველოს დამოუკიდებლობის დღეს სამხედრო აღწერის არ იქნება, თუმცა, გაიმართება საზოგადოებრივი ღონისძიებები, რომელშიც მონაწილეობის საშუალება ყველა მოქალაქეს ექნება.

„საქართველოს ყველა მოქალაქეს ექნება საშუალება, მონაწილეობა მიიღოს როგორც 9 მაისს, ისე 26 მაისს დაგეგმილ ღონისძიებებში. ვფიქრობ, ორივე თარიღი სახელმწიფო ზეიმის ტოლფასი გახდება. 26 მაისს აღწერის არ იქნება, მაგრამ იქნება ფიცის დადების ცერემონია, რისი ტრადიციაც ბოლო 2 წლის განმავლობაში ჩვენ დავამკვიდრეთ და თავისუფლების მოედანზე გაიმართება“, – განაცხადა მათა ციციტიშვილმა.

მისივე ინფორმაციით, საქართველოს დამოუკიდებლობის დღის აღნიშვნის ფარგლებში სხვადასხვა ღონისძიება მოეწყობა, მათ შორის, რუსთაველის გამზირზე განლაგებული იქნება ყველა სამინისტრო თავიანთი პროექტებით.

„ღონისძიებების ფარგლებში მოეწყობა სახალხო სერინობა – ზეიმი, რომელიც შარშან და შარშანწინაც გაიმართა. რუსთაველის გამზირზე ისევ იქნება განლაგებული სამინისტროები თავიანთი პროექტებით, ასევე მოეწყობა სხვადასხვა გასართობი ღონისძიება. საღამოს პარლამენტის შენობასთან დაგეგმილია დიდი კონცერტი. გამოცხადებული იქნება სამხედრო ტექნიკა და გამოიფინება ისტორიული კოსტიუმები, ასე რომ, ვფიქრობ, ნამვილად კარგი ზეიმი გამოვა“, – აღნიშნა მთავრობის ადმინისტრაციის უფროსმა, რომლის ინფორმაციითაც, თბილისის გარდა, საქართველოს დამოუკიდებლობის დღის აღნიშვნა ყველა თვითმმართველ რეგიონში იგეგმება.

საქართველოს დამოუკიდებლობის დღეს – 26 მაისს სამხედრო აღწერის უკვე მესამე წელია, აღარ იმართება.

საქმე დროულად მისახედა!

ეს ქართული წიგნის ყველა ქომაგის მოთხოვნაა!

საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარის დავით უსუფაშვილს საქართველოს პრემიერ-მინისტრს ირაკლი ღარიბაშვილს

მომავალწინაბთ, 2018 წელს საქართველო საპატიო სტუმრის სტატუსით წარდგება ფრანგულენოვანი წიგნის ბაზრობაზე. ეს არის ყველაზე მასშტაბური ღონისძიება, სადაც ამ სტატუსით მონაწილეობა უფლისწულებს: ქართული მწერლობისა და ზოგადად, ქართული კულტურის პოპულარიზაციას, ამ სფეროში მოღვაწე ადამიანების წარმოჩენას. მოვლენას აქვს პოლიტიკური მნიშვნელობაც – ეს ხელს შეუწყობს საქართველოს ევროატლანტიკურ სივრცეში ინტეგრაციას და გაზრდის ინტერესს ჩვენი ქვეყნის მიმართ.

ამისთვის სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანია დამოუკიდებელი გამოცემლობების მხარდაჭერა და გაძლიერება.

ეს კი შეუძლებელია იმ პირობებში, როცა ბოლო ორი წლის მონაცემებით:

- გაკოტრდა ან გაკოტრების პირასაა ქართული გამოცემლობების მნიშვნელოვანი ნაწილი.
- დაიხურა მცირე და საშუალო პოლიგრაფიული საწარმოები (სტამბები), უმუშევარი დარჩა ასეულობით ადამიანი.
- გაძვირდა მხატვრული, შემეცნებითი და სამეცნიერო ლიტერატურა, საგრძნობლად შემცირდა წიგნების ტირაჟები.
- დაიხურა რამდენიმე წიგნის მალაზია თბილისსა და რეგიონებში.
- გასული საუკუნის 90-იანი წლების მსგავსად, შავ ბაზარზე ისევ გაჩნდა ალურიცხავი და კონტრაფაქციული წიგნები.

ამ სავეალალო და საგანგაშო მდგომარეობის მიზეზი, რომელშიც ამჟამად იმყოფება ქართული წიგნი, დიდიწილად ის არის, რომ უკვე ორი წელია, განათლების სამინისტრო ითვისებს ქართველი ავტორებისა და გამოცემლობების ინტელექტუალურ საკუთრებას და უკანონოდ ბეჭდავს სასკოლო სახელმძღვანელოებს ტენდერის გარეშე შერჩეულ, განათლების

სამინისტროს მიერ ლობირებულ სტამბებში. შესაბამისი სახელმწიფო უწყებების მხრიდან გამომცემლობებთან კომუნიკაციის უგულვებელყოფის გამო იხარჯება მნიშვნელოვანი საბიუჯეტო თანხები.

წიგნი, როგორც კულტურის სახე და პრესტიჟი, საზოგადო, საერთო ეროვნული მოვლენაა და არა მხოლოდ კერძო ინტერესის საგანი. სასკოლო სახელმძღვანელების გამოცემლენი სახელმწიფო სუბსიდიებს არასოდეს იღებდნენ და არც ითხოვდნენ. ამიტომაც არის საჭირო და აუცილებელი, მათ დავუტოვოთ ის, რაც ჯანსაღი კონკურენციის შედეგად მოიხვეს, და რამაც, კულტურული თვალსაზრისით, გამართლდა (წლების განმავლობაში იბეჭდებოდა არაკომერციული სამეცნიერო, მხატვრული, შემეცნებითი ლიტერატურა, არაქართულენოვანი სკოლების სახელმძღვანელოები).

ეს არა მარტო ჩვენი, არამედ ამ საქმით დაინტერესებული ფართო სექტორის – ავტორების, მესტამბეების, წიგნის გამავრცელებლების, საბიბლიოთეკო და საგანმანათლებლო ქსელის მუშაკების – და ქართული წიგნის ყველა ქომაგის მოთხოვნაა.

გამომცემლობა „არტანუჯი“ ზვიად კვარაცხელია; ბაკურ სულაკაურის გამომცემლობა თინათინ მამულაშვილი; გამომცემლობა „დიოგენე“ თამარ ლებანიძე; გამომცემლობა „ინტელექტი“ კახაბერ კუდაბაძე; გამომცემლობა „მერიდიანი“ კახაბერ რუსნიძე; გამომცემლობა „პედაგოგია“ ირინა რუსხაძე; გამომცემლობა „სიესტა“ მთიანეთი მამულაშვილი; გამომცემლობა „სწავლანი“ ნინო ნაპულაშვილი; ქარჩხაძის გამომცემლობა ბიბი ქარჩხაძე.

23 აპრილი, 2015 წიგნისა და საგზორო უშუაგაბის სამრეწველო დღე.

შაბათიდან შაბათამდე

წინა კვირამდე, ზუსტად ისე, როგორც სხვა დანარჩენმა 2030 წლის მოახლოების „პოზიტიური განცდით“ გაიარა.

ცხადია, რომ ამ მოლოდინს ნაციონალური მოძრაობა არანაირად არ ეთანხმება და ცეკვა „აქარულის“ ცუდი შემსრულებელი ვით სურს, ჩაუხტეს სხვა მოცეკვავეებს. სამწუხაროდ, ხალხი ამ პოლიტიკური ტაშფანდურისგან ვერანაირ სიამოვნებას ვერ იღებს და შეძლებისდაგვარად ცდილობს, როგორც გადარჩინოს თავი არამკითხველ მონაბეებისგან.

ნაციონალების თავხედობა არახალია, მაგრამ მათ მიერ „წამოყენებული“ ინიციატივა ნეპოტიზმსა და კორუფციასთან ბრძოლის შესახებ, ტრაგიკულობას კარგად დიდი მანძილით გასცდა და უკვე სასაცილო გახდა.

გურჯაანელების იუმორი საქვეყნოდ ცნობილია, მაგრამ როგორც ჩანს ისინი ვერ „ჩანდნენ“ ნაციონალების ამ „ღრმა“ სუმრობას და კორუფციასა და ნეპოტიზმთან „მებრძოლი“ ნაცები სულ ლაყე კვერცხების სროლით გამოაბუნძულეს რაიონიდან.

ნაციონალებმა 24 აპრილს 10000-კაციანი აქცია დააანონსეს. გურჯაანის რაიონის ხელმძღვანელობამ მიუხედავად განაცხადის ვადების დარღვევისა, მაინც დართო სტადიონზე შეკრების ნება „პროტესტის გამოხატვის ფინით შეკვრობილი“ „მიშაკებს“. იმ მოტივით, რომ გამგებობის წინ ასეთი რაოდენობის ხალხი ვერ დაეტოვდა. ნაცებმა იუკადრისეს და საერთოდ განაცხადეს უარი აქციის ჩატარებაზე.

არადა საინტერესო იქნებოდა რამდენ კაცს მიიყვანდნენ აქციაზე ნაცები გურჯაანში, რადგანაც თუ გავიხსენებთ 21 მარტის აქციას, მათ მთელი რესურსის მობილიზების მიუხედავად, თბილისში 8000 კაციც ვერ შეკრიბეს.

ძალიან დიდი საქმე გააკეთა ჯანდაცვის მინისტრმა დავით სერგეენკომ. საქართველოს 200000 მოქალაქეს მიეცა საშუალება განსაკუთრებით C ჰეპატიტისგან.

„დღევანდელი ხელმოწერის შემდეგ ასი ათასობით მოქალაქე ამ დაავადებისგან განიკურნება და ჩვენ ვიქნებით, ერთ-ერთი პირველი ქვეყანა, სადაც ეს პრობლემა

მთლიანად აღმოიფხვრება. განსაკუთრებული მადლობა მინდა ვუთხრა მედიკამენტების მწარმოებელ კომპანია „გილეადს“ – განაცხადა საქართველოს პრემიერ-მინისტრმა 21 აპრილს ურთიერთგაგების მემორანდუმზე საქართველოს მთავრობასა და კომპანია „გილეადს“ შორის ხელმოწერის ცერემონიაზე.

მართლაც შესანიშნავი საქმე გაკეთდა, მაგრამ როგორც ყოველთვის „გამოსტენ“ ისეთი ადამიანები, რომლებიც ყველაფერში ცუდს, საიდუმლო გეგმებს და ქართველი ხალხის წინააღმდეგ მიმართულ ქმედებებს ხედავენ.

რეიტინგს დასაბრბებულ ტურები

„საექსპერტო კურდღლებად გვიყენებენ“, „უნდათ საბოლოოდ გაგვუყოფონ“, „ამერიკა უფასოდ რას მოგცემს“ და სხვა მსგავსი განცხადებები ვრცელდებოდა როგორც სოციალურ ქსელებში, ასევე პრესის საშუალებითაც.

მინდა, მივმართო ხელისუფლებას: ნუ მი აქცევთ ყურადღებას მსგავს სისულელეებს და იმოქმედეთ ანდაზის „ძალიან ჰყვებს და ქარავანი მიდის“ შესაბამისად.

საოცარი იყო უფლებამოსილი ნანა კაკაბაძის განცხადებაც, რომელიც აბსოლუტურად იყო ამოვარდნილი მიმდინარე პროცესების კონტექსტიდან და რამდენიმე საკმაოდ სერიოზული შეკითხვა გააჩინა.

„ძალიან სერიოზული ზეწოლის შედეგად, კომისიას ამოაღებინეს კოჭიას საქმე, რომელიც თვალსაჩინო ნიმუში იყო პოლიტიკური დევნისა.

ამ საქმის ამოღება ამერიკის საელჩოს უშუალო ჩარევით მოხდა. ისეთი ადამიანები დატოვეს ციხეში აგენტობის ბრალდებით, რომელთაც არათუ დანაშაულთან ჰქონდათ შეხება, არამედ საკუთარი სახელის და გვარის წერაც კი არ იცოდნენ.

ეს ადამიანები 20 და 25-წლიანი სასჯელებით დატოვეს ციხეში და პოლიტიტიმართა სიიდან ამოგვადებინეს. ჩვენ ეს გავაპროტესტებთ. მაგრამ პირდაპირ იყო ულტიმატუმი ამერიკის საელჩოს მხრიდან, ან ამოიღებთ ამ საქმეებს ან მთლიანად სია

რეიტინგს დასაბრბებულ ტურები

ჩავარდებოა“ – განაცხადა ნანა კაკაბაძემ. უკაცრავად ქალბატონო ნანა, ვერ გავიგე თუ რას ნიშნავს ფრაზა: „პირდაპირ იყო ულტიმატუმი ამერიკის საელჩოს მხრიდან, ან ამოიღებთ ამ საქმეებს, ან მთლიანად სია ჩავარდებოა!“

ამ განცხადების შემდეგ, ქალბატონმა ნანა კაკაბაძემ აუცილებლად უნდა გასცეს პასუხი შემდეგ კითხვებს:

1. ახლა რატომ ასაჯაროებს ზენოლის ამ ფაქტს?
 2. როგორი ფორმით მოხდებოდა „სიის ჩავარდნა“, ანუ რა მექანიზმებს გამოიყენებდა საელჩო?
 3. არის თუ არა ეს განცხადება ამერიკის დისკრედიტაციის მცდელობა?
- დიხს, მესამე შეკითხვა სწორედ მას შემდეგ გაჩნდა, რაც ისტერია, თითქოსდა საქართველო ამერიკის საექსპერტო ლაბორატორია, ჩაცხდა.

სამწუხაროა, რომ პოლიტიკოსებმა და სამთავრობო ჩინოვნიკებმა თითქმის სრულიად დაივიწყეს სიტყვა „თვითკრიტიკა“ და მისი მნიშვნელობა. შევასხვებთ მათ: თვითკრიტიკა ნიშნავს საკუთარი მუშაობის, ქცევის განსჯას უარყოფითი მომენტების გამოსავლენად, ნაკლოვანებათა აღიარებას მათი გამოსწორების მიზნით.

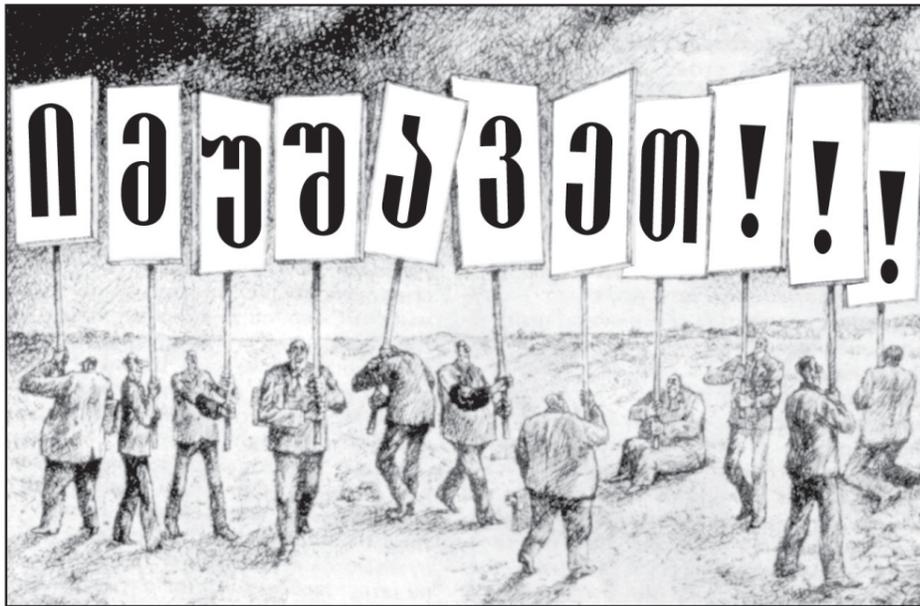
დღეს ყველა ჩინოვნიკი და სახელი-სუფლებო პოლიტიკოსი, ვინც კი საჯაროდ გამოდის, აცხადებს, რომ ენერჯიულად მუშაობს, დღეს და ღამეს ასწორებს, ქვეყანასა და ხალხზე ფიქრით არ სძინავს (ან თუ სძინავს, მხოლოდ სამსახურში) და რატომღაც მოსახლეობა მათ გაკეთებულს მაინც არ (ვერ) ხედავს, მთავრობას ამდენ შრომას არ უფასებენ. ამავე დროს ძალიან იშვიათად მინახავს, ან საერთოდ არ მომისმენია და არ წამიკითხავს, რომ რომელიმე სახელისუფლო პოლიტიკოსს საკუთარი საქმიანობის კრიტიკული ანალიზი გაეკეთებინოს და ეთქვას — ხალხო, ბოდიშს გისხდით, შეგპირდით, სიტყვა მოგეცით, ამას და ამას გავაკეთებდით, მაგრამ პატიებას გთხოვთ, რომ ვერ შევძელით... (თუ არის თვითკრიტიკული გამოსვლის მაგალითები, ვინმემ მოთხროს!).

გასაგებია, რომ საკუთარი შეცდომების აღიარება საკმაოდ რთული საქმეა, განსაკუთრებით პოლიტიკოსების მხრიდან. ისინი, ალბათ, ასე ფიქრობენ: „თუ ვიტყვი, რომ შეცდომებს ვუშვებ, ესე იგი, არაკომპეტენტური ვარ, შესაბამისად, ჩემს სახელსა და რეპუტაციას ჩრდილი მოადგება“. ძალიან ცდება, ვისაც ასე ჰგონია. მე მას ასე ვეფიქროვ: „მაჩვენე, რომ მართლაც ცდილობდი საკითხის გადაჭრას, დამარწმუნე, რომ მართლაც ცდილობდი დაპირებების შესრულებას, ჩამომითვალე ღიად ის მიმბეზები, რაც ხელს გიშლიდა მუშაობაში, დაასახელე ხელშემშლელი პირები და მერე დაგასკვნე, რომ მართლაც ცდილობდი და ვერ შეესძელი. ამით შენი სახელი და აბრუ უფრო გამყარდება“.

თუმცა ამას ახლა მე სულ ტყუილად ვამბობ, რადგან ასე არავინ არ მოიქცევა. მოსალოდნელია, რომ ისევ ძველებურად თავის ქებას გააგრძელებენ და 2016 წლის საპარლამენტო არჩევნების წინ მათი ბაქო-უქის მომსწრენი გავხდებით... არა, მე სულაც არ მინდა იმის თქმა, რომ მთავრობა ბევრს არაფერს აკეთებს.

უკანასკნელი 20-25 წლის განმავლობაში მეტ-ნაკლებად ყველა ხელისუფლება მუშაობდა — „მოქალაქეებზე, ნაციონალებზე... რა თქმა უნდა, მუშაობს „ქართული ოცნებაც“. ახლა ამბობენ, რომ ხელისუფლება საკუთარი წარმატებების წარმოდგენაზე არ ზრუნავს და მოსახლეობა საქმის კურსში არ არის, იმდენი კარგი რამ ხდება. მესმის და ჩემთვის გასაგებია, რომ მთავრობამ თავისი საქმიანობის გარკვეული რეკლამირება უნდა მოახდინოს, ხალხს თავისი შრომის შედეგი აჩვენოს, მაგრამ ის, რომ, თუ შრომის შედეგების ასახვა საჭირო დონეზე არ ხდება, ჩვენი, რიგითი მოქალაქეების ბრალი სულაც არ არის: ამისათვის მეტი მუშაობაა საჭირო იმ პრესამაჰსაქურებისგან, რომლებიც ხელისუფლების სტრუქტურებშია შექმნილი. ამისთვის მთავრობის წარმომადგენლებს მეტი კომუნიკაცია უნდა ჰქონდეთ ხალხთან, მეტი ურთიერთობა, მეტი შეხვედრები ურნალიტეტთან. მათვე უნდა დააინტერესონ კერძო ტელევიზიები, კერძო მასმედია კარგი საქმეების გასაშუქებლად.

თუმცა... ძალიან ხშირად ხელისუფლების ინიციატივებს ხელოვნურობის სუნი ასდის და მათი დადებითად გაპირება სიტუაციას ვერ შეცვლის. აი, მაგალითად, პროკურატურაში სამართლიანობის აღდგენის მიზნით რომ ორიოდე თვის წინათ სპეციალური დეპარტამენტი შეიქმნა, დიდი აპლომბით და ოპტიმიზმით (აი, ახლა ნამდვილად ვინ ყებთ სამართლიანობის აღდგენას! ისარე ერო, გეშინოდეთ ნაცებო!), დავიჯერო, ამდენი ქონების უსამართლოდ ჩამორთმევა-მითვისების საქმის გამოძიება (პოლიტიკური მოტივებით დაჭერის საქმეებზე რომ არაფერი ვთქვათ), არჩევნებამდე მოესწრება? თუმცა, რად გინდა, თვითკრიტიკის არარსებობის პირობებში, საკუთარი თავის ქებიდან გამომდინარე, გვეტყვიან: „ძალიან ვეცადეთ, მაგრამ

უიქრები ხეამაღლა, ხელისუფლებას გასაბონად!..

ვერ მოვასწარით, ძალიან რთული საქმეებია, კიდევ ავგორჩიეთ და გავაგრძელებთ“.

ეჰ, ჩემო ძვირფასო ხელისუფლებავ... საერთოდ, კარგი იყო ამ საკითხზე პარლამენტში ადგილების დაკავებისთანავე გეფიქრათ, მაგრამ მაშინ გამარჯვების ეიფორია ძალიან გაგიგრძელდა. კარგი იყო ამისთვის შემდეგ მაინც დაფიქრებულეყავით, 2013 წლის იანვრიდან, როცა ამდენი ხალხი ჰაერში დაკიდებული მიატოვეთ და საქმეების გადასინჯვაზე უარი განაცხადეთ (მოტივი: „ვთქვათ და სასამართლომ გაგამართლათ, მერე კომპენსაციას მომთხოვთ და ფული არ გვაქვს“). აი, ამაშია თქვენი დაპირებების ხელოვნურობა. პრემიებისთვის ხომ კარგად გამონახეთ იმავე 2013-2014 წლებში ფული? ორი თვის სამსახურდანი ყებულმა ჩინოვნიკებმა

ლოდ თქვენ კი არა, ჩვენც, მთლიანად საქართველოს... ცივი გონებით თუ მივუდგებით, არაა გამორიცხული, რომ სახელმწიფო სამსახურში ვიღაცა ვიღაცის ნათესავი და ახლობელი იყოს, მაგრამ ყველა ისინი სამსახურში მიღებული უნდა იქნენ მკაცრი კონკურსის და გამჭვირვალე შეჩვევის შედეგად, რომ არავის ეჭვი არ გაუჩნდეს. ზოგჯერ ხდება ხოლმე, რომ ნათესავია, მაგრამ პროფესიონალია, თავისი საქმე კარგად იცის, მუშაობს მართლაც კეთილსინდისიერად და ბიძა-ბაბუის ზურგს არ ეყარება. მაგრამ დღეს რასაც ვაკვირდებით... მტერს არ ვუსურვებ ასეთ „გამოცდილ და პროფესიონალ, საქმისადმი თავგანწირულ სპეციალისტებს“! რასაკვირველია, ყველას არ ვგულისხმობ, პირადად ვიცნობ ზოგიერთებს, მართლაც თავიანთი საქმის მცოდნეები არიან, მაგრამ

„მაჩვენე, რომ მართლაც ცდილობდი საკითხის გადაჭრას, დამარწმუნე, რომ მართლაც ცდილობდი დაპირებების შესრულებას, ჩამომითვალე ღიად ის მიმბეზები, რაც ხელს გიშლიდა მუშაობაში, დაასახელე ხელშემშლელი პირები და მერე დაგასკვნე, რომ მართლაც ცდილობდი და ვერ შეესძელი. ამით შენი სახელი და აბრუ უფრო გამყარდება“.

რომ ათასობით ლარის ოდენობით პრემია აიღეს „სამშობლოსათვის თავგამოდებული და ენერჯიული მუშაობის გამო“... ოპორტიუნები მეტყვიან — პრემიებს წვეული ნაციონალებიც იღებდნენო. დიახ, ასე იყო, გეთანხმებით, მაგრამ იმავეს გამეორებას და თანაც ასეთი რაოდენობით მე პირადად „მეოცნებეებისაგან“ არ მოველოა.

სხვათა შორის, არც ის დაგვაინყდება, რომ არჩევნების დროს ბევრი ისეთი პიროვნება ავგარჩევინეთ პარლამენტში, რომელიც არაფერს აკეთებს და გაყურებულია... სადაა მათი მაღალი პროფესიონალიზმი და გამოცდილება, არჩევნების დროს მქუხარედ რომ აპირებდით? არც ის დაგვაინყდება, რომ არჩევნების შემდეგ თქვენ ნეპოტიზმის დონე კიდევ უფრო მაღალ დონეზე აიყვანეთ: სახელმწიფო სტრუქტურებში ფიქტიური კონკურსებით თუ ფაქტიურად უკონკურსოდ, წარმატებით დაიწყეთ „მაღალპროფესიული და გამოცდილი კადრების“ (ნათესავების) მიღება, იმავდროულად კი უამრავი ძველი ნაციონალური კადრები დაიტოვეთ, რომლებიც ნელ-ნელა ძირს გითხრით... არა, მხო-

ძალიან დიდი პროცენტია არაობიექტური და მიკერძოებული პროტექციით მიღებული სახელმწიფო სამსახურში.

ჩვენი ცნობილი პოლიტიკოსები (გვარებს არ დავასახელებ, მაგრამ პარლამენტის წევრები არიან), ნეპოტიზმი რომ გაამართლონ, ამბობენ, რომ საქართველო პატარაა და ყველა ყველას ნათესავი და ახლობელია, რა მოხდა მერე, დიდი ამბავი, სიდედრ-სიმამარი თუ ცოლ-შვილი (ბიძა-ძმისშვილებზე არაფერს ვამბობ) სახელმწიფო სამსახურში დასაქმდაო. კი, საქართველო პატარაა, მაგრამ საბიუჯეტო სტრუქტურებში მმართველი კოალიციის წევრთა ახლობლების დასაქმება დიდ ეჭვებს ბადებს. აი, კერძო სექტორში კი... რომელ პოლიტიკოსს ვინც სურს, თუ უნდა, მთელი ნათესაობა უკონკურსოდ დაასაქმოს, არავინ არაფერს იტყვის.

სამწუხაროა, რომ ასეთი „მაღალპროფესიული“ მუშაობის ტენდენცია არამართო საშინაოპოლიტიკურ ორგანოებში, არამედ საგარეოპოლიტიკურშიც, კერძოდ, საგარეო საქმეთა სამინისტროშიც შეინიშნება. ბევრი მაგალითის დასახელება შეიძლება, მაგრამ უკრაინის მიმართულებით „წარმატებულმა“ მუშაობამ ყოველგვარ მოლოდინს გადააჭარბა.

ჯერ კიდევ 2012 წლის არჩევნებამდე იყო ცნობილი, რომ უკრაინაში ნაცებს პოზიციები საკმაოდ ძლიერი ჰქონდათ. მაგრამ სამინისტროს ყურიც არ გაუპარტყუნებია და ხელიც არ გაუწრევიო, მზერაც კი არ მიუპყრია კიევისათვის, სადაც ელჩად მიხეილ სააკაშვილთან ძალიან დაახლოებული პირი მუშაობდა. იგი თითქმის 2013 წლის აპრილამდე განაგრძობდა დიპლომატიურ წარმომადგენლად ყოფნას! „ნაციონალების“ ერთგულნი იყვნენ საელჩო-სა და გენერალური საკონსულოების ბევრი თანამშრომელი, რომელთაგან ზოგიერთები უკრაინის მასშველით გამოდიოდნენ და „მეოცნებებს“ ლანძღავდნენ. ახლა გვიკვირს, რატომ არის იმდენი ქართველი იქ წასული... სხვა ფაქტორებთან ერთად, კიევში ქართველების მომრავლებას ხელი სწორედ ჩვენმა მაშინდელმა დიპლომატიამ დაგვიშალა... შემდეგ დაინიშნა ახალი ელჩი, მაგრამ რად გინდა — როცა კიევში ჩასახლებულ „ნაცებს“ საქართველოს ხელისუფლების კრიტიკით იქაური პრესა და ტელევიზია აკლებული ჰქონდათ, ჩვენი ელჩი დუმდა... არადა, ელჩის საქმიანობის მთავარი მიმართულება რა არის? სახელმწიფოს ინტერესების დაცვა... ჩვენი დიპლომატიური წარმომადგენელი რატომღაც ერიდებოდა (და ახლაც ერიდება) საჯარო გამოსვლებს, ინტერვიუებს... რატომ? განა მას კარნახი უნდა ჰქონდებოდა საქართველოს მთავრობის საგარეო და საშინაო პოლიტიკის საჯარო ასხნა-განმარტებისათვის უკრაინის ხელისუფლებისა და უკრაინელი ნინაშე? განა მას რომელიმე გაზეთი ან ტელევიზია უარს ეტყოდა ინტერვიუსათვის? განა მას მართლაც თბილისიდან აქვს ნაბრძანები, ხმა არ ამოილო? ბაბას, რას მივანერეთ ეს ყველაფერი? გამოდის, რომ აქ ჩვენი ბო-ბოქრობდნენ, რატომ დაინიშნეს ნაციონალები უკრაინის მთავრობაში, იქ კი ჩვენი ელჩი გაყურებული იჯდა. პარადოსია, აბა რა არის...

ორიოდე თვის წინათ კიევში ჩვენი დელეგაცია იყო ჩასული. თვალს ვადევნებდი ინფორმაციებს, აბა, რას ეტყვიან უკრაინელ კოლეგებს და ქვეყნის ხელმძღვანელებს იმ საკითხზე, რომლის შესახებ აქ, თბილისში ძალიან ხმაშიაღვანდაცნადავებებს აკეთებენ-მეთქი. თქვენც არ მომიკვდეთ, ყველაფერზე ილაპარაკეს, მაგრამ ნაცების დანიშვნებსა და გააქტიურებაზე სიტყვაც არ დაუქრავთ („ეს მათი საშინაო საქმეა, ვერ ჩავერვეთ“). მესმის, რომ შეიძლება ეს ყველაფერი დასავლეთის მიერაა ნაკარნახევი — თბილისში, რაც გინდათ ის თქვით შიდა მოხმარებისთვის და გულის მოსაფხანად, ხალხის დასახან-გასაგონად, მაგრამ უკრაინის ახალ ხელისუფლებას ოფიციალური პროტესტის ნოტა არ გაუგზავნოთ... მაგრამ ვისთვისაა ეს კარგი? ჰოდა, მივიღეთ ის, რაც მივიღეთ: სააკაშვილი და მისი გუნდი იქიდან გვემუქრება... იქაური მინისტრები ჩვენს მინისტრებს ფხეზე იკიდებენ და შესხედრაზე უარს აცხადებენ. ჩვენი პროკურატურის თხოვნაზე და იქაურის პასუხზე აღარაფერს ვიტყვია...

ამ დღეებში უკრაინაში კიდევ ერთი ჩვენი დელეგაცია იმყოფებოდა, ამჯერად მას პარლამენტის სპიკერი ხელმძღვანელობდა. ეს ყველაზე მაღალი დონის დელეგაციაა 2012 წლის შემდეგ. მასში, სხვათა შორის, „ნაციონალი“ დეპუტატიც შედიოდა. საინტერესოა, შეხვდნენ თუ არა ჩვენი კანონმდებლები კიევში დასაქმებულ ქართველ „ნაციონალ“ გასტარბაიტურებს? ეჭვი მაქვს, რომ თუ შეხვდნენ, ალბათ, გაიხსენებდნენ ერთად ყოფნას „ვარდების რევოლუციის“ შემდგომ პირველ პერიოდში და შეიძლება სამომავლო გეგმებიც დასახეს... პოლიტიკური პარტნიორობის მიზნით... თუმცა, იქნებ ჩემი ეჭვები არ გამართლდეს.

ნამდვილად არ მინდა, რომ 2016-ის შემდგომზე ისევ 2003 წლის „დეფა ვიუს“ მომსწრე გავხდე — არ მსურს, რომ ჩემი ქვეყნის მთავრობაში ისევ „ნაციონალები“ ვიხილო. გესმის, ხელისუფლებაზე დრო არ ითმენს.

სიმონ კილაძე

© აკონომისტიანი ჩივიან

ინვესტორი უკეთეს მდგომარეობაშია, პილრა ნასიონალური ბიზნესი

საბარტემელო ის ქვეყანაა, რომელიც რამდენიმე მილიონიანი ევროპის ეკონომიკური ნაწილი გახდა. თუმცა, ლარის მიმოქცევაში შემოდების 20 წლისთავზე, მაინც ლარის კატასტროფულ გაუფასურებაზე უნდა მსჯელობა; მოსახლეობა მთლიანი შიგა პროდუქტით თავს ვერ იწონებს; ხოლო ეკონომიკური ზრდის მაჩვენებელი იკლებს და იკლებს...

აკონომიკური ფორუმზე „საქართველოს საინვესტიციო კლიმატი და მდგრადი განვითარება“ ქვეყნის ფინანსთა მინისტრი მინც ოპტიმისტურად წარსდგა. ჩვენ ბევრ რამეს ვარგის ვაკეთებთ, - აღნიშნა ნოდარ ხაფორმა, - გვინდა, გავაუმჯობესოთ საგადასახადო გარემო ქვეყანაში, რაც ბიზნესის განვითარებისთვის მნიშვნელოვანია. მან ის ცვლილებები ჩამოთვალა, რომელიც ახალი ხელისუფლების მოსვლის შემდეგ განხორციელდა ქვეყანაში: ეს არის ბიზნესის ხელშეწყობის პირობების გაუმჯობესება, ტურიზმის განვითარება, საგადასახადო შეღავათები შეზღუდული შესაძლებლობის პირებისთვის, სამშენებლო ბიზნესისთვის, ავტოდილერებისთვის, ხორბლის იმპორტიორებისთვის...

თბილისის ახალი მერიც მიიჩნევს, რომ არც ისე ცუდადაა საქმე, როგორც ეს ერთი შეხედვით ჩანს. „პირველი, რაც დაგვინდა, ეს იყო არსებული მდგომარეობის შესწავლა - ინვესტიციები. ამის კარგი მაგალითია „სითი-პარკთან“ დადებული ხელშეკრულების გასაჯაროება. შევქმენით საინვესტიციო პროექტების მართვის სააგენტო, სადაც 100-ზე მეტი პროექტი შემოტანილი, დაახლოებით 100 მილიონი დოლარის ღირებულების. შევისწავლეთ თბილისში შეჩერებული მრავალსართულიანი ნაგებობები, რომელთაც რეაბილიტაცია გაუკეთდება. დაწყებულია „ოლიმპიური ვარსკვლავის“ მშენებლობა, რომელიც მ წელიწადია, შეჩერებული იყო. ვგეგმავთ, მრავალსართულიანი პარკინგების მშენებლობას, საჯარო - კერძო პარტნიორობით პროექტების გამოყენებით ვცდილობთ, ქალაქის ისტორიული ნაწილის რეაბილიტაციას, ავარიული სახლების რესტავრაციას. თბილისი - „ჭკვიანი ქალაქი“, ესეც ჩვენი ერთ-ერთი ამბიციური პროექტია“, - ამბობს დავით ნარმანია.

ამ ყველაფერთან ერთად ხელისუფლების წარმომადგენლები ეკონომიკის განვითარების მთავარ პირობად ინვესტიციების მოზიდვას ასახელებენ, მაგრამ ეკონომისტი ნანა ილია მიიჩნევს, რომ ეს არცთუ მართებული მიდგომაა. მიხეილ ჯიბუტის თქმით, დამოუკიდებლობის შემდეგ საქართველოში არ ყოფილა ხელისუფლება, რომელსაც არ ჰქონდა ინვესტიციების მოზიდვის პოლიტიკა, თუმცა, სხვა საკითხია, ვინ, როგორ ახერხებდა ამას. დღეს კი ასეთი მდგომარეობა მივიღეთ: ჩვენს ქვეყანაში ინვესტორი უკეთეს მდგომარეობაშია, ვიდრე ნაციონალური ბიზნესი. ეკონომისტი, ცოტა არ იყოს, ფილოსოფიურად

უდგება ამ თემას: „ინვესტიცია, ინვესტიცია... მერ რა? რისთვის გვინდა ეს ინვესტიცია, მუშაობს თუ არა ის ყოველთვის ადამიანისთვის? ჩემი აზრით, პოლიტიკაში ეს მიდგომა შესაბრუნებელია, მაგრამ ახალმა ხელისუფლებამ ამ მცდარ კონცეფციაში არაფერი შეცვალა. როგორც კი ლარი „გაეჭანა“, ამბობენ, გავყიდით შენობებს და მოვაგვარებთ ეკონომიკას... კი მაგრამ, წინამორბედი სხვას რას აკეთებდა? ვნახეთ, რომ ეკონომიკას ამან ვერ უშველა... ხელისუფლება რომ პატიობს ბიზნესმენებს, ხალხს რატომ არაფერს ეკითხება... მე ვპატიობ?“ - ასკვნის მიხეილ ჯიბუტი.

ეკონომიკური ფორუმი ლარის შემოდების 20 წლისთავს მიეძღვნა, რომლის ორგანიზატორი იყო საქართველოს ეკონომისტი ასოციაცია, თავისუფალი ეკონომიკის ინსტიტუტი და საქართველოს ბიზნეს-პალატა. კონფერენციის დიდი ნაწილი ენერგეტიკულ სექტორს მიეძღვნა. ითქვა, რომ ქვეყანას აქვს პოტენციალი ამ მიმართულებით, მაგრამ არა აქვს სტრატეგია. თუნდაც ის, რომ ირანი გააქტიურდა, ხოლო ამ ფონზე შეიძლება საქართველომ დაკარგოს ენერგეტიკული სიბილი... დღეს ამ თემაზე მსჯელობაც კი არ მიმდინარეობს, არადა, გამონკვევს სულ უფრო თვალხილული ხდება. საინტერესო იყო კერძო ამერიკული ფონდის „მულც გლობალის“ მმართველი დირექტორის მიხეილ ნიზლადის მოხსენება. ამ კომპანიას საკუთარი ენერგეტიკული ინტერესები აქვს საქართველოში. ის ამბობს, რომ ჩვენი ქვეყნის მიმზიდველობას განაპირობებს გეოგრაფიული მდებარეობა, ბუნებრივი რესურსები, განათლებული მოსახლეობა, საგადასახადო შეღავათები, ევროკავშირთან ხელშეკრულება. მაგრამ აქვს ნაკლოვანებებიც: პატარა ბაზარი, პოლიტიკური არასტაბილურობა, დაძაბულობა რუსეთთან... ამის მიუხედავად, ფონდი გეგმავს მცირე და საშუალო ჰესებში ინვესტიციების განხორციელებას, მის მოლობელებთან ერთად.

ეს მომავალში... მზამბმ დღეს ვითარება გაცილებთ მძიმეა. ცნობილია, რომ მდიდარსა და ღარიბს შორის თანაფარდობით ჩვენი ქვეყანა მსოფლიოში მე-80 ადგილზეა (ლიდერობს იაპონია). აქსიომაა, რომ თუ ეკონომიკური ზრდა 20 პროცენტზე ნაკლებია, მაშინ საჭიროა ინტენსიური განვითარება (ჩვენ არც 20-პროცენტიანი ზრდა გვაქვს და არც ინტენსიური განვითარება). არადა, ეკონომისტთა გათვლებით, ჯერ კიდევ 90-იანი წლების დასაწყისში იყო ცნობილი, რომ თუ დასავლეთის ქვეყნები „გაჩერდებოდნენ“, პოსტსაბჭოთა ქვეყნები მათი ცხოვრების დონეს 20 წლის შემდეგ გაუთანაბრდებოდნენ. (არც დასავლეთი განიცდის დაბრკოლებას და არც ჩვენ გავრბივართ წინ თავიქუდმოგლეჯილი). მაშინ, რა არის გამოსავალი, რა გზით შეიძლება წარმატების მიღწევა? ეს უკვე კიდევ ერთი დიდი ფორუმის საინტერესო თემაა.

თეა მოსია

© სოფელ მართლა გაუჭირდა!

გაუფასურებული ლარი გლეხური მეურნეობის წინააღმდეგ

ლარის დეველვაციამ საქართველოს ნებისმიერ მოქალაქეს სერიოზული პრობლემები შეუქმნა. გამონაკლისს ამ მხრივ არც ქართველი ფერმერები წარმოადგენენ, რადგან მათ უმეტესობას აგროსესხები დოლარში აქვს აღებული, თანაც, ხშირად ეს სოლიდური თანხაა. მაგალითად, შეღავათიანი აგროკრედიტის პროექტის ფარგლებში ზოგიერთ ფერმერს 200, 300, 600 ათას დოლარამდე სესხი აქვს აღებული, რის გამოც ისინი სერიოზულ ზარალს ნახულობენ. ამჟამად საქართველოს სოფლის მეურნეობის სამინისტრო და პროექტების მართვის სააგენტო შეღავათიანი აგროკრედიტით მოსარგებლე ფერმერების დასახმარებლად ბანკებთან მოლაპარაკებებს აწარმოებს. როგორც ჩანს, ყველაზე რეალური და ქმედითი დახმარება მათთვის ამ ეტაპზე სესხის რესტრუქტურირებაა. როგორც სოფლის მეურნეობის სამინისტროს წარმომადგენლები აცხადებენ, სესხის რესტრუქტურირება, შესაძლოა, ლარში მოხდეს, ან შეღავათიანი სესხები მთლიანად ლარში გაიცეს.

როგორც bpn.ge-ს ფერმერმა ამირან ხაზიშვილმა განუცხადა, კოოპერატივი შარშან, მარტში შექმნა და სერიოზული გეგმები ჰქონდა, გაფართოებას აპირებდა, მაგრამ ეროვნული ვალუტის კურსის რყევამ ხელი შეუშალა. „მესაქონლეობას ვენევი, თეთრინყაროს რაიონში გვაქვს ფერმა. მეურნეობის განვითარების მიზნით 1%-იანი ანუ შეღავათიანი კრედიტი გამოვიტანე. თანხა საკმაოდ დიდი იყო - 180 ათასი დოლარი. შეიძლოა, ახლა 160 ათასი დოლარი დამარჩა გადასახდელი. ბუნებრივია, კურსის შეცვლის შემდეგ ძალიან

გაგვიძნელდა გაზრდილი თანხის გადახდა. კიდევ კარგი, ბანკმა გადაგვივადა და 3 თვის ვადა მომიცა, რაც სოფლის მეურნეობის სამინისტროს ჩარევით გადაწყდა“, - გვითხრა ამირან ხაზიშვილმა.

მისივე თქმით, ახლა ზაფხულის იმედი აქვს, რადგან ამ თვეებში საქონლისთვის საკვების ყიდვა მაინც ალარ მოუწევს. „ძალიან გვიინდა რეგიონში რძის გადამამუშავებელი ქარხანა ავაშენოთ. პროექტი განხილვის სტადიაშია და ვნახოთ, საქმე როგორ წავა. ჯერჯერობით კი, მარტო რძის ვანარმობით ვივით. თუმცა, ჩვენი პროდუქტია ძალიან გაიაფდა. შარშან ამ დროს 1 ლიტრ რძეს 1-1,10 ლარად ვყიდდით, ახლა კი მისი ფასი 75 თეთრამდე ჩამოვიდა. ეს იმის ბრალია, რომ წელს საქართველოში ძალიან დიდი რაოდენობით რძის ფხვნილი შემოვიდა. ზოგჯერ ხელოვნური ნაწარმი ნატურალურზე უფრო გემრიელიცაა იმიტომ, რომ დანამატები აქვს, თანაც იაფია. ამიტომ მომხმარებელი ხშირად მას ყიდულობს. აგვისტოდან რძის რეგულმენტით თუ ამოქმედდება, მენარმეები ვეღარ დაარქმევენ რძის ნაწარმს ისეთ პროდუქციას, რომელიც ნატურალურ რძეზე არ იქნება დამზადებული და ჩვენც ალბათ შეღავათი მოგვცემა“, - აღნიშნა bpn.ge-სთან საუბარში ფერმერმა.

არაერთი პრობლემის წინაშე დგას ქალბატონი ნინა პეტროვა, რომელსაც სასათ-

ბურე მეურნეობა აქვს ლისის ტბის მიმდებარე ტერიტორიაზე და ეკოლოგიურად სუფთა პროდუქტი მოჰყავს. „ეროვნული ვალუტის კურსის ცვალებადობამ ჩემს საქმეზე ძალიან ცუდად იმოქმედა. წარმოიდგინეთ, როდესაც სესხი დამიმტკიცეს, ლარის კურსი 1,72 იყო, ახლა კი თანხა შევიტანე 2,25-იანი კურსით. შემოსავალი ლარში მაქვს და კრედიტის მომსახურებისათვის დოლარს ვყიდულობ. სახელფასო ფონდი პრაქტიკულად აღარ გვაქვს და მუშახელიც შევამცირეთ. ჩვენ ძირითადად საოჯახო ბიზნესს ვწარმოებთ, მაგრამ დამხმარებლებიც გვყავს. თუ ადრე 8 ადამიანი გვყავდა დასაქმებული, ახლა მათგან მხოლოდ ორი დავიტოვეთ - სხვა გზა უზრუნველად არ გვქონდა. თუ სიტუაცია გამოსწორდება, ჩვენს თანამშრომლებს ისევ მოვისმობთ“, - ამბობს ნინა პეტროვა.

მისი თქმით, 200 ათასი დოლარის ოდენობის კრედიტი აქვს გამოტანილი, თუმცა, ჯერჯერობით ლარზე გადაყვანის ნაც თავს იკავებს. „დოლარის კურსი რომ შეიცვალოს, კონვერტიციის შემდეგ შეიძლება უფრო მეტი წაგება ვნახო, ამიტომ მოლოდინის რეჟიმში ვარ და ლარის კურსს მუდმივად თვალს ვადევნებ“. წელს გაფართოებას და მესამე სათბურის დამატებას აპირებდა, მაგრამ გადაიფიქრა.

საქართველოს ფერმერთა ასოციაციის თავმჯდომარე ნინო ზამბახიძე აცხადებს, რომ ლარის დეველვაციამ უარყოფითი ზეგავლენა იქონია თითქმის ყველა გლეხურ მეურნეობაზე. „აგროსესხის ფარგლებში საშუალო თუ მსხვილ ფერმერებს სესხი დოლარში ჰქონდათ აღებული. ასეთი დაახლოებით

610 ფერმერია. გარდა სესხისა და გაზრდილი პროცენტებისა, მათ სხვა ხარჯებიც გაეზარდათ: უკვე დაიწყო საგაზაფხულო სამუშაოები, ხვნა-თესვა და პესტიციდების ფასი დაახლოებით 20%-ით გაიზარდა. ყველა ეს პროდუქტი დოლარზე იყო მიბმული: ზოგი მათგანი ირანიდან შემოდის, ზოგი - თურქეთიდან, ან ჩინეთიდან და ფერმერები ყველაფერს დოლარით ყიდულობენ, ამიტომ ჩვენი ფერმერები აურაცხელი პრობლემის წინაშე აღმოჩნდნენ“, - აღნიშნავს ნინო ზამბახიძე.

სოფლის მეურნეობის სამინისტრო და პროექტების მართვის სააგენტო ცდილობენ, გლეხურ მეურნეობებს ეს პრობლემა როგორმე შეუმზებუქონ. „ჩვენი ორგანიზაციაც აქტიურად არის ჩართული მოლაპარაკების პროცესში. ვცდილობთ, ფერმერებმა დოლარში აღებული სესხები როგორმე ლარში გადაიყვანონ, თუმცა, ზოგიერთ მათგანს შეიძლება ეს არც უნდოდეს. ნებისმიერ შემთხვევაში, ამ შეღავათზე კონკრეტული მსჯელობა უკვე მიმდინარეობს. დოლარში სესხების გადახდას ჩვენ თავიდანვე ვწინააღმდეგობობდით - როდესაც სახელმწიფო აკეთებს სუბსიდირებას და ქვეყანაში არსებობს ეროვნული ვალუტა, გაუგებარია, ბანკები რატომ უნდა გასცემდნენ სესხს დოლარში?“, - აცხადებს ფერმერთა ასოციაციის ხელმძღვანელი.

სათუნა ჩიგოშიძე

რამ აანრილა ნინო ბურჯანაძე?

ველთმოძულე სააკაშვილი და მისი ბანდა ხელისუფლებას უსისხლოდ ჩამოაშორა. რასაკვირველია, უშეცდომოდ არავინაა, მაგრამ დიდი ღვაწლის გამო უდიერად მოხსენიება ამ ადამიანებისა, ყოველად დაუშვებელია. ხალხში იტყვიან, რასაც მომისვამ ხელზე, იმას წაგისვამ სახეზე. ამიტომ ნურც იმას ეწყინება, ვისაც პირში სიმართლეს ეტყვიან.

როგორც ზემოთ აღვნიშნეთ, ყოფილმა პოლიტიკატიმრებმა ბურჯანაძეს პირში სიმართლე უთხრეს. წინამდებარე სტატიაში მეც განვიზრახე მასზე სიმართლე ვთქვა. მოკლედ, ბურჯანაძე შემთხვევით არის მოსული პოლიტიკაში და მას წარმოდგენაც კი არ აქვს ამ სფეროზე. კატეგორიულად უარყოფს სააკაშვილთან იდეურ თანამშრომლობას, სინამდვილეში კი მისი მარჯვენა ხელი იყო. იმ დროისათვის იგი ოპოზიციას ასე მიმართავდა – იარეთ ასე აღმაღალმა, ჩვენ ამით ვერ შეგვაშინებთო, ხოლო, როდესაც სააკაშვილმა ჯერარნახული ავანტიურის შედეგად 2008 წელს საქართველოს კატასტროფა განიცდევინა, მას ბურჯანაძე ერთგულ დამცველად გამოუჩნდა – 2009 წლის საპრეზიდენტო არჩევნებში ხიდის ყურში იდგა და გამველეზ-გამომველეს ყელ-გამონეული ეხვეწებოდა – სააკაშვილს მიეცით ხმაო.

ბურჯანაძეს წარმოდგენა რომ არ აქვს ინტეგრალურ პოლიტიკაზე, ნათლად ჩანს მისი საჯარო გამოსვლებიდან. ცარიელი სიტყვების კორიანტელს აყენებს და გულუბრყვილო ამომრჩეველს უმტკიცებს – თითქოს იგია ქვეყნის გადამრჩენი.

ბურჯანაძის საჯარო გამოსვლებიდან არ გამოსჭვივის არანაირი პოლიტიკური წინადადებები. მუდმივად გაიძახის: ჩვენ გვინდა კაი ეკონომიკა, კაი სოფლის მეურნეობა, კაი განათლება და ასე შემდეგ, მაგრამ როგორ მიიღწევა ეს „კაი“ ამას არ ამბობს.

პოლიტიკოსმა უპირველესად უნდა განსაზღვროს რეალობისთვის შესაბამისი პოლიტიკურ-ეკონომიკური მოდელი, მისი ვარგისიანობა მოცემული მონეტისთვის დაამტკიცოს მეცნიერულად, ფილოსოფიურად, გნებავთ, სამყაროსეული გაგებითაც; ზუსტად განსაზღვროს პირველ და მეორე რიგში მოსაგვარებელი პრობლემები; დაასახელოს რამდენიმე ათეული ობიექტური ფაქტორი მაინც, რამაც სირთულეები გამოიწვია; გააანალიზოს უახლოეს წარსულსა და აწმყოში მიმდინარე მოვლენები და იქიდან სწორი დასკვნები გააკეთოს. დაბეჯითებით შეიძლება ითქვას, ბურჯანაძისთვის ამგვარი ქმედება უცხო ხილს წარმოადგენს.

„რამდენიმე ათეულს“ იმიტომ ვამბობ, რომ საზო-

გადობის განვითარებას უსასრულო ობიექტური ფაქტორები განაპირობებენ, რის აღქმა და გაანალიზება ადამიანის გონს არ შეუძლია.

ახლა უშუალოდ პასუხი გავცეთ სტატიის სათაურში დასმულ კითხვას – რამ აანრილა ნინო ბურჯანაძე? – შეუიარაღებელი თვალთაც ნათლად ჩანდა, რომ „ოცნებას“ ოპოზიციად სურდა ის და მისი პარტია. ყოველნაირად უწყობდა ხელს ოპოზიციური პარტიების რიგებში წინა პოზიცია დაეკავებინა. ბოლო დროს აშკარად გამოჩნდა, რომ „ოცნებამ“ ბურჯანაძის პარტია ჩაანაცვლა სხვა – უფრო ეროვნული და შემართებული პარტიით. ყველაფერმა ამან ბურჯანაძეს წონასწორობა დააკარგვინა. იგი სასონარკვეთას მიეცა და რას ამბობს, თვითონაც ვერ აცნობიერებს. ამის ნათელი დადასტურება იყო, როდესაც რუსულ პრესაში პირდაპირ თუ ირიბად გაამართლა რუსეთის აგრესია ყირიმის მიმართ. როგორც ცნობილია, ყველა სახელმწიფომ, მათ შორის, რუსეთის მოკავშირეებმაც კი კრემლის ეს აგრესია დაგმო. მხოლოდ ბურჯანაძე აღმოჩნდა ლოიალური ამ ანექსიის მიმართ. ამით მან პოლიტიკური თვითმკველელობა ჩაიდინა. რატომ წავიდა ასეთ ავანტიურაზე? – თუ მას ჰგონია, რომ კრემლი ზემოხსენებული განცხადებისთვის საქართველოს ხელისუფლების მეთაურობას ხონჩით მიართმევს, ძალიან ცდებოდა. მთელი დასავლეთი მხარს უჭერდა სააკაშვილს და მის ბანდას, მაგრამ ქართველი ხალხის ნება სულ სხვა იყო და ეს ნაძირლები ხელისუფლებას ჩამოშორდნენ. ქართველმა ხალხმა კარგა ხანია, პოლიტიკური განაჩენი გამოუტანა სააკაშვილს და მის ყოფილ ხელქვეითებს – ალასანიასა და ბურჯანაძეს.

თუ ბურჯანაძე ვინმეს არ მიეკედლა – შინ ან გარეთ, მას პოლიტიკაში თვითდამკვიდრება არ შეუძლია ზემოჩამოთვლილი ფაქტორების გამო.

კვითხველს ერთი დაუნერული კანონის შესახებ მოვუთხრობ. თუ პარტიის ან ინდივიდის ქმედება არ გამოხატავს სახელმწიფოს ინტერესებს, საჭიროა, ამგვარი ადამიანები იდეურად ბოლომდე იქნენ გამტკვერებულნი, წინააღმდეგ შემთხვევაში, მათ ყოველთვის შეუძლიათ თავის საშოკო და ავი საქმეების კეთება. რასაკვირველია, იდეურ გაცამტვერებაში არ იგულისხმება ფიზიკური ლიკვიდაცია ან მათთვის სხვა სფეროებში მუშაობის აკრძალვა. ზემოჩამოთვლილი პერსონები ჯერ კიდევ რომ ბოგინობენ პოლიტიკურ სარბიელზე, შედეგია იმისა, რომ ინტელექტუალები და საქმის კურსში მყოფი ადამიანები პასიურობენ და სათანადოდ მკაცრად არ აკრძავენ ფსევდოპოლიტიკოსებს.

სააკაშვილი და მისი მომხრეები, ალასანია და ბურჯანაძე, მისდევნები მანიპულირების სხვადასხვა, მოწინააღმდეგეებს მოიხსენიებენ უნიტობად, უსწარმოებად, უმეცრებად. ამის საპასუხოდ, როდესაც ხდება მათი აზრად მოხსენიება, ზოგი ბავატი უსათ სტატიის არ გაქვამს – უაღრესად კრიტიკულია. სწორედ ასეთ ძეგვას ჰქვია მიკარკოვა, რაც მღუპველია ერის პროგრესისათვის.

ონისა მხარისაშვილი

დაბსლომბით თოთხმეტი წლის წინათ „ლიტერატურულ საქართველოში“ საბჭოთა პერიოდის პოლიტიკატიმრები წერდნენ ქალბატონ ნინო ბურჯანაძეზე. გაზეთის გვერდნახევარი დათმობილი ჰქონდა მის მიერ დაშვებულ შეცდომას, რაც დანაშაულს უთანაბრდებოდა. სწორედ ეს ამხილეს ხსენებულმა ადამიანებმა, რის შედეგად ბურჯანაძეს გასამართლება ემუქრებოდა. იგი სააკაშვილის გაპრეზიდენტებამ იხსნა დაპატიმრებისაგან.

თუ ჩვენ მიერ მოყვანილი ფაქტი ვინმეს ცილისწამებად მოეჩვენება, დიდ სიძნელეს არ წარმოადგენს „ლიტერატურულ საქართველოში“ გამოქვეყნებული სტატიის მოქმედა, სადაც მოთხრობილია ბურჯანაძის დანაშაულებრივი ქმედება.

მრავალტანჯული პოლიტიკატიმრები აუგად მოიხსენიებდნენ ბურჯანაძეს. მაშინ მომეჩვენა, რომ ხსენებულმა ადამიანებმა გადააჭარბეს!

დღეს რატომღაც ერიდებიან ამ ქალბატონის კრიტიკას და იმდენად გათამამდა, რომ „ოცნების“ წევრებს ხელისუფლებიდან ფოხით გასაყრდები უწოდა. ის ხალხი მოიხსენია აუგად, რომელმაც ქართ-

კაკალ გულში

● თუ „მაკდონალდსში“ თინეიჯერულ ასაკს გადაცილებული ახალგაზრდა (არა აქვს მნიშვნელობა ბიჭია თუ გოგო) მარტო შედის, ის რომელიმე „გამტყვრვალე“ და გრანტიზიანი არასამთავრობო ორგანიზაციის წევრია! (დაკვირვებული კაცის სმიალიკი).

● იმ წვეულებს ცხრა წელიწადში გაზაფხულიც შეუტყამიათ.

● „პირდაპირ იყო ულტიმატუმი ამერიკის საელჩოს მხრიდან, ან ამოიღებოდა ამ საქმეებს, ან მთლიანად სია ჩავარდებოდა“, განაცხადა ნანა კაკაბაძემ.

ამ განცხადების შემდეგ, ქალბატონმა ნანა კაკაბაძემ აუცილებლად უნდა გასცეს პასუხი შემდეგ კითხვებს:

1. ახლა რატომ ასაჯაროებს ზენოლის ამ ფაქტს?
2. როგორი ფორმით მოხდებოდა „სიის ჩავარდნა“, ანუ რა მექანიზმებს გამოიყენებდა საელჩო?
3. არის თუ არა ეს განცხადება ამერიკის დისკრედიტაციის მცდელობა?

ნეხურიოვანი თქაზები

2) ხარძიანების ოჯახი;
3) მომსახურების სააგენტოს უფროსის ვნებანი;
4) შეხვედრა ბეხლერთან;
5) ვეროპის ერთ-ერთი უდიდესი ქვეყნის პრეზიდენტის ვიზიტი საქართველოში... კიდევ კარგი, სულ რომ არ დაავიწყდათ.

● მე არც წარსულის, არც მომავლის, არ მეშინიათ – თქვა ტელეეთერში პარლამენტარმა ქალბატონმა ნანა ყვინილაძემ.

ახია ჩვენზე და მით უფრო მათზე, ვინც იგი ტელეგადამცემში მიიწვია!

● ავთომ ამოაძვრინა ზონტიკი და მებონტიკე სარაიიდან?

● დარჩიაშვილი ლამბერ, უპ შემეხალა, პათოსექსუალია?

● რაის მზის და ვარდების მხარეო, ჩამოიქცა ცა!

● პრესის ფურცლებიდან: „გიგი წერეთელი: C ჰეპატიტის პროგრამის განხორციელებას საფუძველი ჩვენი მთავრობის პირობებში ჩაეყარა“

გიგიმ გადახედა შეკრებილთ, ალოკა მიკროფონი და მცირე პაუზის შემდეგ განაგრძო: – და, საერთოდ, შეგასხენებო, რომ ჩვენი მთავრობის პირველ დღეს შეიქმნა ცა და დედამიწა, მერე დღეს ჩვენმა ბელადმა თქვა: „და იყოს ნათელი“, და იქმნა ნათელი. და მან ნახა, რომ ეს იყო კარგი და გაიცინა.

ამოკრება ვინა ბაზრიძე

SIC!

ბანკების მიმართ პრეტენზიები მატულობს

მომხმარებელთა საჩივრები კომერციული ბანკების მიმართ, თებერვალთან შედარებით, მარტში გაიზარდა. ეროვნული ბანკის მონაცემებით, მარტში 227 საჩივარი დაფიქსირდა, თებერვალში კი 212 საჩივარი იყო. საერთოდაც ბოლო წლებში ბანკების მიმართ უკმაყოფილება მუდმივად იზრდება.

სტატისტიკის მიხედვით ყველაზე მეტი, 68 საჩივარი მიმდინარე ანგარიშებს ეხება, 47 – საკრედიტო ბარათებს, 31 კი – მომენტალურ განვადებას. შინაარსობრივად მომხმარებელთა უმრავლესობას შენიშვნები ტრანზაქციებთან, ჯარიმა გადაგადაცილებებთან და ადმინისტრაციულ-მომსახურებასთან დაკავშირებით აქვთ. 227 საჩივრიდან ეროვნულმა ბანკმა 126 უსაფუძვლოდ მიიჩნია, 55 საფუძვლიანი იყო, ხოლო 46 განხილვა არ დასრულებულა.

ალსანიშნავია, რომ მომხმარებელთა ცხელი ხაზი ეროვნულ ბანკში 2011 წლიდან მოქმედებს. პრეტენზიების სტატისტიკაც მას შემდეგ იწარმოება. თუმცა, იმ პრეტენზიების ოდენობა, რომლებიც ბანკის მიერ საფუძვლიანად არის მიჩნეული, სულ უფრო და უფრო მცირდება. მაგალითად, 2013 წელს საფუძვლიანი პრეტენზიების წილმა მთლიან პრეტენზიებში 31% შეადგინა. მომხმარებლების მხრიდან დაფიქსირებული პრეტენზიებიდან თითქმის ყველას განხილვა კომერციულ ბანკებს დასრულებული აქვთ.

თუმცა, მომხმარებელი ამ სტატისტიკას სანდოდ სულაც არ მიიჩნევს. საზოგადოების გარკვეული ნაწილის აზრით, დღესდღეობით კომერციული ბანკები მომხმარებლების როგორც ინტერესებს, ასევე მათ უფლებებს სულ უფრო ნაკლებად ითვალისწინებენ და იცავენ. ბანკები, რა თქმა უნდა, თავისი სიმართლის დამტკიცებას ცდილობენ, შესაბამისად, პრეტენზიების განხილვის პროცესში მომხმარებელთა საჩივრის დაკმაყოფილების პროცენტულობა მაღალი არ არის.

სხვათა შორის, საფინანსო ინსტიტუტებსა და მომხმარებელს შორის ჯანსაღი ურთიერთობა რომ არ არის, ამას ეროვნულ ბანკშიც მიუთითებენ. სეპ-ის პრეზიდენტი გიორგი ქადაგაძე ამ რამდენიმე ხნის წინათ მომხმარებლებს ე.წ. საკრედიტო მახეების შესახებ აფრთხილებდა. მისი აზრით, მნიშვნელოვანია, მომხმარებლებმა სესხის აღებისას არა მხოლოდ კარგად წაიკითხონ ხელშეკრულებები, არამედ მაქსიმალური სიფრთხილე გამოიჩინონ ისეთი პროდუქტების მოხმარების დროს, როგორებიცაა განვადება, საკრედიტო ბარათი და სესხის გადაფარვა.

საქართველოს ეროვნულ ბანკში მიაჩნიათ, რომ ბანკების მხრიდან საკრედიტო პოლიტიკის კლიენტის მოთხოვნილებებზე მაქსიმალურად მისადაგება უნდა მოხდეს.

კაკა დაწვლია

შეუმცდარი მხოლოდ უფალია!..

პარლამენტის სპორტისა და ახალგაზრდულ საკითხთა კომიტეტმა სპორტის მინისტრის ლევან ყიფიანის საქმიანობა არადაამაყოფილებლად შეაფასა და დოკუმენტი რეაგირებისთვის პრემიერ-მინისტრს გადაუგზავნა. სპორტსმენი დეპუტატები ირაკლი ლარიბაშვილის გადაწყვეტილებას ელოდებიან, თუმცა, for.ge-ს ინფორმაციით, შესაძლოა, კანონმდებლებმა პარლამენტში მინისტრის იმპიჩმენტის პროცედურა დაიწყონ.

დეპუტატთა ნაწილი ყიფიანზე ნაწყენია. ისინი განსაკუთრებით მინისტრის განცხადებამ გააღიზიანა, სადაც მან სპორტსმენ დეპუტატებს „საბჭოთა გადმონაშთები“ უწოდა. სპორტულ სამყაროში მიმდინარე პოლიტიკურ პროცესებსა და პრეზიდენტისა და მმართველი გუნდის ურთიერთობაზე for.ge ფრაქცია „ქართული ოცნების“ თავმჯდომარის მოადგილეს **სოსო ჯაჭვლიანს** ესაუბრა:

სოსო ჯაჭვლიანი: სკოლის ფაქტობრივად და ტენდერები იქით მოიქცეოდა - სპორტის სამინისტროსას კბულისებო, ჩემს გუნდსას და ოპოზიციასას

- პრეზიდენტის ავტორიტეტის რეზიდენციასთან დაკავშირებით მთავრობასა და პრეზიდენტის ადმინისტრაციას შორის დაპირისპირება. აღმასრულებელი ხელისუფლება მიიჩნევს, რომ გიორგი მარგველაშვილი ათონელის ქუჩაზე არსებულ სასახლეში უნდა გადავიდეს. მათ პოზიციას იზიარებთ?

- ქართველებთან ლაპარაკი ძალიან რთულია, რადგან ბუნებაში არსებობს რაღაც შეთანხმება, გუნდურობა, უბნელობა, ქალაქელობა და თუკი აქედან რაიმეს დაარღვევ, შეიძლება დაგმარხონ. წინასწარჩვენი კამპანიის ლაიტმოტივად გასდევდა ის, რომ როცა ჩვენ პრეზიდენტს ავირჩევდით, „ქართული ოცნება“ ქვეყნის ცხელში არ შევიდოდა და ბატონმა გიორგიმაც განაცხადა, რომ ის გარყვნილებას ბუდობს არ შევიდოდა. პრეზიდენტი ავტორიტეტის რეზიდენციაში შევიდა და ახლა თავს, როგორ იმართლებს?

- გიორგი მარგველაშვილის გუნდი ამბობს, რომ პრეზიდენტის ინსტიტუტის დისკრიმინაცია ხდება...

- პიროვნულად გართულება არავის მიმართ არ მაქვს და არავის დისკრიმინაცია არ ხდება. პრეზიდენტის დისკრიმინაცია მაშინ მოხდებოდა, როცა მას მთავრობა და პარლამენტი ეტყოდა, რომ ავტორიტეტის რეზიდენციიდან გამოსულიყო, რათა იქ პრემიერი შესულიყო. ათონელის ქუჩაზე რეზიდენციის მშენებლობა პრეზიდენტის თანხმობით მოხდა, იქ თანხები დაიხარჯა და ახლა მისი გაყიდვა რომ მოინდომონ, შეიძლება, ხარჯის ნაწილიც კი ვერ ამოიღონ და თავიდანვე არ სჯობდა, ამდენი ფული არ დაგვეხარჯა? ამჟამად კაბათი ამიტომ ხდება. სახეზეა ჯიბრი და არ დავაკონკრეტებ, ეს ჯიბრი საიდან მოდის. კითხვები ორივე მხარის მიმართ არსებობს. არ ვიცი, რა გადაკეთეთ და არ არა? - ძალიან კარგად ვიცი, რომ ქვეყანაში სამართლიანობა იმ ფორმით არ აღდგა, რაც ვთქვით და ქონება უკან არ დაბრუნებულა.

2008 წელს, მამაჩემი რომ გარდაიცვალა, ორ კვირაში 14 ათასი ლარი გადავიხადე. ამჟამად ჯანდაცვის სისტემა წარმატებით მუშაობს და ეს თანხა გადასახდელი აღარ არის. ამას გარდა, უფასო სახელმძღვანელოები რიგდება და ხვანთესვა უფასოდ ხდება. ქვეყანაში მართლაც ის რომ მომხდარიყო, რაც C ჰეპატიტის მკურნალობასთან დაკავშირებით ხდება, ხელისუფლებაში „ქართული ოცნების“ მოსვლა მართლამიტომ ღირდა.

- პრეზიდენტი რეზიდენციასთან დაკავშირებით ატეხილ აუიოტაჟს მასსა და ყოფილ პრემიერს, ბიძინა ივანიშვილს შორის არსებულ დაპირისპირებას უკავშირებს. მსგავსი შთაბეჭდილება თქვენც გრჩება?

- ათონელის ქუჩაზე ულტრათანამედროვე შენობა ააშენეს და იქ საუცხოო ოფისია. მე შთაბეჭდილება მრჩება, რომ ადგილი აქვს ჯიბრს. პრეზიდენტი საკუთარი თავის წინააღმდეგ მიდის, ანუ იმას ეჯიბრება, რაც მან პრეზიდენტობაზე დადებულ იქნა. გიორგი მარგველაშვილი რას ლაპარაკობდა, ამოიღეთ და დადეთ. ვინაიდან ავტორიტეტის რეზიდენცია დიდ კომუნალურ ხარჯებს მოიცავს, პრეზიდენტის ფუნქციებიდან გამომდინარე, ხომ არ სჯობდა, რომ ის ათონელის ქუჩაზე გადავიდეს?! როცა ბატონი გიორგი კენჭს იყრიდა, მას თან დაეყვებოდა, მისი პროგრამა ახლაც ყურში მესმის და მახსოვს, მას რა დამოკიდებულება ჰქონდა. ახლა ეს ყველაფერი რომ შეიცვალა, ხომ „გაგტიყდება“? თავის დროზე გუნდი ასე რომ ლაპარაკობდა და შენც თანახმა იყავი, ახლა რა მოხდა? პრეზიდენტის დისკრიმინაცია ის იქნებოდა, რომ ის 1000 კვ მეტრში შეგვეშვა და მისთვის ლამაზი და გარემონტებული შენობა არ შეგვეთავაზებინა.

- მმართველი გუნდი პრეზიდენტის კრიტიკას არ ერიდება. ეს იმიტომ ხომ არ ხდება, რომ მას თავის დროზე ბიძინა ივანიშვილთან პირადი ურთიერთობა აერია?

- ყველანაირ დაპირისპირებას აქვს თავისი ლოგიკა. პრეზიდენტსაც შეუძლია საკითხი ახსნას, დაალაგოს და აქ საჩხუბარი არაფერია. - ბიძინა ივანიშვილის მიმართ კითხვები არ გაქვთ, მარგველაშვილს რატომ დაუპირისპირდა? ივანიშვილი სააკაშვილსაც დაუპირისპირდა და მისი რეჟიმი ხელისუფლებიდან გაუშვა, ამჟამად კი, მან მარგველაშვილი აითვალწუნა. სოციალურ ქსელებში ეჭვები გამოთქვას, რომ ყოფილ პრემიერს პრეზიდენტობა უნდა ებრძოდა სჭირს...

- მათ ერთმანეთთან რა გაურკვევლობა აქვთ, ეს მათი საქმეა. ევროპაში გიორგი მარგველაშვილს, როგორც პრეზიდენტს, აღიქვამენ?

- რა თქმა უნდა, აღიქვამენ... - მეც გეთანხმებით, მაგრამ ბრიუსელში, ევროპარლამენტში ერთ მხარეს სააკაშვილი რომ იჯდა და მეორე მხარეს, მარგველაშვილი, ამას როგორ ამიხსნით?

- ამ შემთხვევაში მარგველაშვილი რა შუაშია, თუკი ევროპარლამენტში სააკაშვილი დაბრუნდეს?

- როცა რაღაცას არასწორად ვაკეთებთ, ამერიკასა და ევროპას რეაქცია იმ წუთშივე ხომ აქვს? მინდოდა, მომესმინა, რომ მსგავსი ფორმატი მიუღებელი იყო. შთაბეჭდილება შემიქმნა, რომ სააკაშვილი მარგველაშვილის ახლოს

არ უნდა დამჯდარიყო. დარბაზი დიდი იყო და სააკაშვილი სხვაგან ვერ დაჯდებოდა? რაც შეეხება ივანიშვილს, ის ჩვეულებრივი მოქალაქეა, რომელსაც ადვილად შეუძლია იმ საკითხებზე ისაუბროს, რასაც გულში ფიქრობს. ის ადამიანი პრემიერი აღარ არის და ისე საუბრობს, როგორც სურს.

მას შემდეგ, რაც ბიძინა ივანიშვილმა ლუკა კურტიანიძეს, ნონა გაფრინდაშვილს და მე გვარებით დაგვიძახა, მის წინაშე მორალურ პასუხისმგებლობას ვგრძნობ. როცა რაღაცას ვაპირებ, იმის უფლება არ მაქვს, მას არ ვუთხრა - ამას ვაპირებ მშაო-მეთქი. ეს იმიტომ კი არ ხდება, რომ მას ვემოწმებ, არამედ ჩემთვის ყველაზე დიდი ავტორიტეტი სიმართლეა. ჩემი სიმართლე მას უნდა ვუთხრა და მისთვის ძალიან ბევრი რამ მაქვს ნათქვამი.

- პრეზიდენტის საქმიანობის მიმართ კითხვები გაქვთ? მისი კონსტიტუციური უფლებებიდან გამომდინარე, მისი მმართველობა მოგწონთ?

- ის ყველას პრეზიდენტი და აქედან გამომდინარე, შეიძლება ვინმესთან დაკავშირებით მისი განცხადება არ მომეწონოს, მაგრამ მისი გადმოსახედიდან ის სწორი იყო. მან რატომ უნდა გამაღიზიანოს, მაგრამ ძალიან მაინტერესებს, ავტორიტეტის რეზიდენციასთან დაკავშირებით პოზიცია რატომ შეიცვალა და რასაც ლაპარაკობდა, მისი წინააღმდეგო რატომ გააკეთა? რომ დაეცხდეთ და აღნიშნულ საკითხზე დავილაპარაკოთ, შეიძლება მისმა განმარტებამ რაღაცაში დამარწმუნოს, მაგრამ ახლა მის პოზიციას ვერ ვგებულობ.

- „ქართულმა ოცნებამ“ ავტორიტეტის რეზიდენცია რატომ მოიქცა, იმის გამო, რომ ის სააკაშვილმა ააშენა?

- არა მგონია, რომ ეს ასე იყოს. ნაციონალურ მოძრაობას ძარცვა-გლეჯის პოლიტიკა ჰქონდა და ამ ფონზე საზოგადოებაში გაღიზიანება იმან გამოიწვია, რომ ავტორიტეტის რეზიდენცია 500 მილიონი დოლარი დაჯდა, პარალელურ რეჟიმში ქუთაისში 340 მილიონდოლარიანი შენობა ააშენეს, თბილისში მდებარე შენობა კი დაანგრის.

- თქვენ ამბობთ, რომ სამართლიანობის აღდგენის ტემპები შენელებულია, პარლამენტის შენობა დაანგრის, თუმცა, პასუხი კი არავის აგებინეს. ხელისუფლებაში თქვენ ხართ და ამ ყველაფერზე თუნდაც პარლამენტის ტრიბუნლიდან რატომ არ საუბრობთ?

- ყველგან ვაფიქსირებ, რომ სამართლიანობის აღდგენის პროცესი მოიკოჭლებს. ასევე ხელისუფლებაში „ქართული ოცნების“ მოსვლიდან ორი თვის თავზე ვთქვი, რომ რიგგარეშე არჩევნების ჩატარება კარგი იქნებოდა-მეთქი. მაშინ ჩემი ეს განცხადება ხალხს გაუკვირდა და თქვეს, ამან

ხომ არ გააფრინაო?! ამას გარდა, ყოფილმა პრემიერმა თქვა, რომ მაჟორიტარებს შორის ფეოდალებიც არიან და აღვნიშნე, რომ ფეოდალი არ ვარ, რადგან პროცესებში დეპუტატობამდეც ვერცდი და ახლაც ჩავერევი-მეთქი, რადგან ამომრჩეველმა ნდობა გამომიცხადა-მეთქი. კრიტიკას მე არ ვაფიქსირებ? ინტერპოლმა ადგიშვილს ძებნა რატომ მოუხსნა და ახალაია რაღაც ეპიზოდებში რატომ გაამართლეს?

- ვისი ბრალია, თუკი ახალაია გაამართლეს და ადგიშვილს ძებნა მოუხსნეს? პროკურატურის სუსტ მუშაობას ვერ ამჩნევთ?

- ამ საკითხებზე საუბარი ხშირად მიმდინარეობს.

- სად მიმდინარეობს?

- როცა დეპუტატები ერთმანეთს ველაპარაკებით, ამ საკითხებზე ვსაუბრობთ და მე პირადად მეტი რა გადაკეთო, შარვლიდან ამოვხტე? ეს ყველაფერი იმის ბრალია, ვინც ამაში კომპეტენტურია, საქმე ისე უნდა გადაკეთოს, როგორც საჭიროა. თემურ ბასილია გამოდის და ამბობს, რომ ადგიშვილს ძებნას სახელმწიფოს თანხმობის გარეშე ვერ მოუხსნიდნენ. კითხვები ჩნდება და თქვე კაი ადამიანებო, ვისაც ეს გეხებათ, გამოდით და ხალხს პასუხი გაეცით. გაზეთებში იწერება, პროკურატურა გარიგებაში შევიდაო და არ სჯობს, კომპეტენტური განმარტება გადაკეთონ - ადგიშვილს ძებნა რატომ მოუხსნეს? ჟურნალისტები დაემსიენ და მომთხოვეს, ლევან ყიფიანის მიმართ არსებული კითხვები გვითხარითო. მათ ჰგონიათ, არც ლაპარაკი ვიცი და ვერაფერს ვიტყვი?

- ყიფიანის მიმართ, რა კითხვები გაქვთ?

- სპორტის შეიძლება დარბაზებისა და ბაზების გარეშე განვითარდეს? რამდენიმე ასეული ბაზა გასხვებულა და ეს ქონების მართვის სააგენტოს მოვკითხოთ? მას უნდა მოვკითხოთ, მაგრამ როცა მინისტრი ხარ, უნდა დაინტერესდე, ინვესტორმა პირობები შეასრულა თუ არა. სპორტისა და ახალგაზრდულ საკითხთა კომიტეტმა მინისტრის მიმართ კითხვები დასვა და ჩვენ ვთქვით, რომ მინისტრი სახლში გავეშვათ-მეთქი? მის მიმართ კითხვები დასვით და დასკვნა დადეთ - სამინისტრომ რა არ გადაკეთა.

- კომიტეტმა ლევან ყიფიანის უწყების მუშაობა არადაამაყოფილებლად შეაფასა და დოკუმენტი შემდგომი რეაგირებისთვის პრემიერ-მინისტრს ირაკლი ლარიბაშვილს გადაუგზავნა. მთავრობის ხელმძღვანელი რას აპირებს?

- რა რეაგირებას მოახდენენ, ამას, ალბათ, გვეტყვიან. ჟურნალისტებმა მკითხეს, ბიძინასთან ასული რომ იყავი, ამ საკითხებზე ილაპარაკებო?! ყველამ ყველაფერი იცის და ხომ არ შეიძლება, რომ ადამიანმა ყველაფერი აღდგომას ისაუბრო?

- თქვენ მინისტრის მიმართ პრეტენზია გაქვთ, მაგრამ ყიფიანი თქვენს „საბჭოთა კავშირის გადმონაშთებს“ გინოდებთ და თქვენს ქმედებებში პოლიტიკურ ინტერესებს ხედავს...

- არც ერთი პარტიის წევრი არ ვყოფილვარ, ჩემს ჯიშვლაგს ხელები არსად უფათურებია, მუქთად არასოდეს არაფერი არ მიმიღია. ასევე 50 ფილმში ვითამაშე და სტუდიიდან არც ბინა მიმიღია და არც ავტომობილი. მთელი ცხოვრება როლებზე მამტიკებდნენ და დეპუტატადაც ამირჩიეს. დანიშნული არც ერთ პოსტზე არ ვყოფილვარ და ხელი არსად მიფათურებია. ჩემს თავზე იმას არ მივიღებ, რომ, თურმე, ინტერესებს ვატარებ. სამივე შვილი ძალიან მაგარი ბიჭი მყავს. ჩემი ერთი შვილი პრალაში სწავლობს, მეორე - საქართველოში, რასაც გულში ფიქრობს. ის ადამიანი პრემიერი აღარ არის და ისე საუბრობს, როგორც სურს. მას შემდეგ, რაც ბიძინა ივანიშვილმა ლუკა კურტიანიძეს, ნონა გაფრინდაშვილს და მე გვარებით დაგვიძახა, მის წინაშე მორალურ პასუხისმგებლობას ვგრძნობ. როცა რაღაცას ვაპირებ, იმის უფლება არ მაქვს, მას არ ვუთხრა - ამას ვაპირებ მშაო-მეთქი. ეს იმიტომ კი არ ხდება, რომ მას ვემოწმებ, არამედ ჩემთვის ყველაზე დიდი ავტორიტეტი სიმართლეა. ჩემი სიმართლე მას უნდა ვუთხრა და მისთვის ძალიან ბევრი რამ მაქვს ნათქვამი.

- ტენდერებში და ხელების ფაქტობრივად სპორტის სამინისტროს ხელმძღვანელობას გულისხმობთ?

- სპორტის სამინისტროსაც, პეტრესაც, პავლესაც, ჩემს გუნდსაც და ოპოზიციასაც. საბჭოთა გადმონაშთი ვინაა, ხალხმა ძალიან კარგად იცის. შეიძლება ახალ ეპოქაში დაიბადო, მაგრამ გადმონაშთი პირველი თემური წყობილებიდან იყო. ასეთი ლაპარაკი პრიმიტივიზმია.

- მინისტრი ასე რატომ გაანაწყენდა, რომ თავის თავს უფლებას აძლევს და დეპუტატებს „გადმონაშთებს“ გინოდებთ?

- საბაყყო, იცით, რა მაქვს? მამაჩემი სამხედრო კომისარი იყო, კომისრები ფულის აღებასთან ასოცირდებოდნენ, მაგრამ თუკი ვინმე საქართველოში ერთი კაცი მაინც იტყვის, რომ ამირან ჯაჭვლიანს მისგან ფული აქვს აღებული, მას ექვსივე შვილი კონვერტირებულ ფულს უკან დაუბრუნებთ. ასეთი საქართველოში არ მოიძებნება, რადგან მამაჩემი მაგარი კაცი იყო და მისი შვილები ვართ. მამაჩემს ცრემლს ვერ გადმოვადებინებდით და მან სიკვდილის წინ რა ვკითხო-რა, იცი? რომ მოგვედებო, მომენატრებო. ერთმანეთს მოვენატრებით და სჯობს, წესიერად ვიცხოვროთ.

- ყიფიანმა პოსტი უნდა დატოვოს?

- კომიტეტმა დასკვნა დადო და შეიძლება ის იმას არ შესაბამებოდეს, როგორც პრემიერ-მინისტრი ფიქრობს. მთავრობა იმიტომ არსებობს, რომ საკუთარი შეფასება ჰქონდეს.

- for.ge-ს ინფორმაციით, შესაძლოა მინისტრს იმპიჩმენტი პარლამენტიდან გამოუცხადოთ. მსგავსი სცენარი მოსალოდნელია?

- ამ ვითარებაში კორექტულად ვიქცევით და თუ ვინმე ლანძღვას დაიწყებს, საკუთარ თავს დაიზიანებს. ისე კი არ უნდა გადაკეთო, რომ ხალხი გაცოფო და გადმონაშთები უწოდო. გუნდმა ერთად უნდა ისაუბროს და რაც გამოსასწორებელია, უნდა გამოსწორდეს. შეუცდომელი მხოლოდ უფალია, დანარჩენები ცოდვილები ვართ.

თეონა მანაგაძე

ახალი რეჟულირება

გურამ ჭავჭავანიძე

გახეხილმა მაიქმეუნსა...

რომ არ მოვიდეს, რა პირილი...

როცა აპრილი ისე თბილია, ვით საყვარელი ქალის სინაზე, რომ არ მოვიდეს, რა აპრილია, თებერვლისა და მარტის ჭინაზე!

როცა სიცოცხლე ასე ნაფარდობს შენი საუნჯე ნურც დაგეცლება, ვიცე, გული გაქვს ისეთი ფართო, უსიყვარულოდ არ გაგეძლება.

როცა სიმშვიდე შენი წლებია, გული ძალუბად აგიძვრდება, როცა შეიცნობ, რა შეგძლება, ის გული აღარ დაგიბრუნდება.

შენი აპრილიც ისე თბილია, როგორც შენა და შენი სინაზე, რომ არ მოვიდეს, რა აპრილია, თებერვლისა და მარტის ჭინაზე!

„შენი ღიმილის გადარჩენა“ (ეთერ ზარიძე)

როცა გეწვია „ღამის მეკობრე“ დარდს ნუ მოიხვევ ღრუბლის გუნდებდა, უხმე შენსავით ერთგულ მეგობრებს და რწმენა ისევ დაგიბრუნდება,

წარსული ვინ არ გამოიგლოვა და უიმედოდ არ დინს დარჩენა, აპრილიც მოვა, უთუოდ მოვა, შენი ღიმილის გადასარჩენად.

შენ ისეთი კარგი ხარ

(ეთერ ზარიძე)

შენ ისეთი კარგი ხარ და ისეთი ლამაზი, როგორც შენი ფიქრები, როგორც შენი ოცნება, ისე თვალსაშინაო ხარ და ისეთი ხალასი, როგორც დილა აპრილის, მზით რომ დაიკვნება!

ფრთხილად!

მინდა, მივმართო იმათ, ვისაც ღალატობს გონი, ფრთხილად, რუსეთის მიმართ ისევ გეშლებათ მგონი!

ღაერთა შეპირდით

არა მგონია იყოთ მართალი, ქართველთ მოძულეს ვინც რას პატიობთ, ღმერთმა შეგინდოთ ეგ სამართალი, ერმა იქნება არც გაპატიოთ.

არაპირთარი!

მევენი მანდიტი თუა მდიდარი, სიკეთეც მევენი იქნება? არავეითანი, არავეითანი! რაცა გვაქვს, ისიც გვიქნება.

საზარაკებს რას ვპირით, რომა...

ისეთი სისტემა მკვიდრდება, მდიდარი სულ უფრო მდიდრდება, ის კი, ვინც ვერაფერს „ქაფავს“, ვაი, რომ სულსაცა დაფავს!

* * *

ვინც ცალ-ცალკე კალოშით ჩამოსულ იყავით, ნეტავი სულაც არ ჩამოსულიყავით!

მზიგნობარი - 2014

ერთ ელმანსში ჩაფეული ისტორია

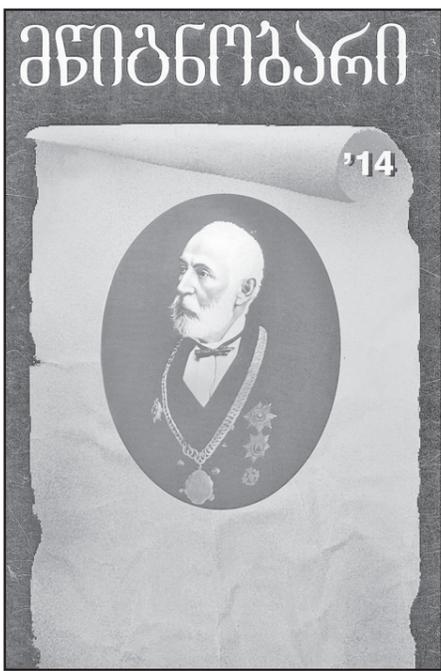
მომთხედ საუკუნეზე მეტია საქართველოს ილია ჭავჭავაძის სახელობის მნიგნობართა ასოციაცია ქართველ საზოგადოებას თავის ყოველწლიურ ანგარიშს ბატონ ნოდარ ტაბიძის რედაქტორობით გამოცემულ „მნიგნობართ“ აბარებს. უშესანიშნავესი ალმანახის, რომელიც წიგნებსა და წიგნის შემქმნელებზე, ბიბლიოთეკებსა და ბიბლიოფილებზე, სრულფასოვან ძიებებზე წიგნის სამყაროში, მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყნების მნიგნობრებზე მოგვითხრობს, მაღალპროფესიონალურ დონეზეა გამოცემული.

ტრადიციისთვის „მნიგნობარს“ არც შარშან უღალატია და მორიგ ყოველწლიურში ისეთ თვალსაჩინო მამულიშვილებზე თხრობითა და გახსენებით მოგვგვარა სიხარული როგორებიც გახლავან დიმიტრი ყიფიანი (რომლის 200 წლის იუბილევ შესაფერისად აღნიშნა ქართველმა საზოგადოებამ) და რაფიელ ერისთავი.

„ამისთანა კაცი მზესა ჰგავს, რომელსაც ბრმაც კი ჰგონობს, თუმცა, არ ჰხედავს“

დიდი ილიას ამ სიტყვების შესავლით გვიხატავს ბატონი თამაზ ჯოლოგუა სამშობლოსათვის ზვარავად შენიღული მამულიშვილის დიმიტრი ყიფიანის პორტრეტს. მეტად საინტერესო ფაქტებსა და თანამედროვეთა მოგონებების ნაკრებითაა შეჯერებული ქალბატონ მარინე სხირტლაძის წერილი „იგი იყო კაცი ხასიათისა“. დიდი აკაკის, ია კარგარეთელის, ანა ხახუტაშვილის, ილია ფერაძისა და სხვათა მოგონებებით მართლაც ბევრ ახალ შეიტყობს საზოგადოება დიმიტრი ყიფიანის შესახებ.

თეიმურაზ ჯაგოდნიშვილი კი ქართული მწერლობის პატრიარქის, როგორც მას ქართული საზოგადოებრივი აზრის საინტერესო მისტორიე იაკობ მანსვეტაშვილი უწოდებდა, რაფიელ ერისთავის დაბადებიდან 190 წლის იუბილეს ეხმიანება და დიდ მნიგნობარსა და საზოგადო მოღვაწეზე მეტად საინტერესო ცნობებს გვანდის.

ზოგადო მოღვაწეზე მეტად საინტერესო ცნობებს გვანდის.

ქართული ლექსის რეფორმატორისა და ვირტუოზის, პოეტ-ნოვატორის ალექსანდრე აბაშელის 130 წლის იუბილეს ეხმაურება შესანიშნავი წერილით ქალბატონი ზოია ცხადაია.

წიგნის მოყვარულთათვის ნაცნობია ყალბისა და ფუნჯის უშესანიშნავესი დიდოსტატის, მხატვარ-გრაფიკოსის ჯემალ ლოლუას სახელი. მის მიერ შესანიშნავად დასურათებულ წიგნებსა და ცალკეულ ნაწარმოებთა ილუსტრაციებზე გაიზარდა მეოცე საუკუნის მეორე ნახევრის ახალგაზრდობა. ერთი დიდი ნაწარმოები და არანაკლები ლამაზად დასურათებული წიგნი თუ უურნალი, რომელიც ამ ნაწარმოებს ნაგაკითხებს. ასეთი შემოქმედი

გახლავთ ჯემალ ლოლუა. იგი ხომ არა მარტო ქართველი, არამედ უცხოელი მწერლების ნამდვილ თანაავტორად ითვლება თავისი შემოქმედებით. რომელი ერთი ჩამოვთვალოთ - მარკ ტვენის, ჩეხოვის, ილფისა და პეტროვის, ოვანეს თუმანიანის, ნოდარ დუმბაძის, თამაზ ბიბილოვის, ქართული ხალხური თუ მსოფლიოს ხალხთა ზღაპრები, მულტიპლიკაციური ფილმები. სიცოცხლის ბოლოს საქართველოს სახალხო მხატვარი, საქართველოს სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი ქმნიდა უშესანიშნავეს ექსელბრისებს. მხატვრის შემოქმედებაზე გვესაუბრება ქალბატონი მარია გაჩეჩილაძე მხატვრისადმი მიძღვნილ წერილში - „მაღალი რანგის შემოქმედი“.

ბევრმა როდი იცის, რომ საქართველოს ეროვნული ბიბლიოთეკის იშვიათ გამოცემათა ფონდში ინახება ვერგილიუსის პოემების უძველესი აკადემიური გამოცემა, რომელიც 1581 წელსაა დაბეჭდილი პანს შტიანიანის მიერ. წიგნი 12 ქსილოგრაფიითაა გაფორმებული, მათზე დატანილ ანონიმურ ავტორთა ინიციალებით. წიგნი თავისი პოლიგრაფიული დონითა და გაფორმებით მიგვანიშნებს გერმანულ მესტამბეთა ესთეტიკაზე და დიდ კულტურულ ტრადიციებზე. სწორედ ამ უნიკალური გამოცემის შესახებ მიგვითხრობს ალმანახში ქალბატონი მინანა სამაშვილი.

გარდა ზემოთ ხსენებული წერილებისა „მნიგნობარში“ სხვა საინტერესო თემატიკაზე გვესაუბრებიან ბატონები ბონდო არველაძე, მიხეილ ქავთარია, სამსონ ლეჟავა, ალექსანდრე ლორია, გიორგი წერეთელი, ქალბატონი ნინო ჯიშკარიანი და სხვა ავტორები.

ალმანახი ტრადიციულად სრულდება მნიგნობართა ასოციაციის მიერ განხილული და ჩატარებული 2014 წლის ფაქტების, მოვლენებისა და ღონისძიებების ჩამონათვალით.

გაგუა ვაშაძე

ყველაზე კვირალღირებული რესტორნები საქართველოში

ნაპირობირ რესტორანში, რომლის მენეჯმენტიც დაწესებულების იმიჯზე ზრუნავს, ცდილობენ, სტუმრებს გემრიელი კერძები და სასიამოვნო გარემო შესთავაზონ. კარგი რესტორნის სტუმრობა ძვირი სიამოვნებაა. მაგალითად „ფორბის“ შეფასებით, მსოფლიოში ყველაზე ძვირადღირებული რესტორანი ტოკიოში მდებარე

ორი“ გახლავთ. სტანდარტული მენიუს ფასი ერთ პერსონაზე 130 ლარს აჭარბებს. როგორც „ფუნჯიკურიორის“ მენეჯერმა გვითხრა, რესტორნის მთავარი სიბლი მისი ხედებია. რესტორნის ტერასიდან ქალაქის უღამაზესი ხედეები იშლება. „ფუნჯიკურიორის“ საფირმო კერძი „ლორის ფერდია“, რომლის ფასი 50 ლარია.

Aragawa-ა, სადაც ერთი ულუფა საფირმო ხორცის კერძი 227 დოლარი ღირს. პარიზულ Arpege-ში ბოსტნეულისგან მომზადებული კერძი ერთ პერსონაზე 211 დოლარი ჯდება, სიდნეის ყველაზე ძვირადღირებულ რესტორანში მოსახვედრად კი რამდენიმე თვით ადრე უნდა ჩაენეროთ. „ფორბის“ წერს, რომ Tetsuya's Restaurant-ის შეფშარეული სტუმრებს ფრანგულ და იაპონურ კერძებს სთავაზობს, რომლის ერთი ულუფა 135 დოლარი ჯდება.

ხუი.გე დაინტერესდა, რომელია ყველაზე ძვირადღირებული რესტორანი საქართველოში. როგორც აღმოჩნდა, ყველაზე ძვირადღირებული რესტორანი მთანმინდაზე მდებარე „ფუნჯიკური-

ჩვენი გამოცემის გამოკითხვით, ძვირადღირებული რესტორნების ნუსხაში მოხვდა „ქალაქური“, სადაც ერთ პერსონაზე სტანდარტული მენიუს ფასი 97 ლარია. როგორც რესტორან „ქალაქურის“ მენეჯერმა გვითხრა, რესტორანი განახლებული ინტერიერით, უმაღლესი დონის სერვისით, უგემრიელესი კერძებითა და მხიარული გარემოთი იზიდავს სტუმრებს. ადგილობრივი ძვირადღირებულ რესტორნების ჩამონათვალში მოხვდა „სენატი“, რომელსაც ხშირად სტუმრობენ უცხოელები. აქ მენიუს ფასი 1 პერსონაზე 95 ლარამდე მერყეობს.

რესტორნებისგან განსხვავებით, მენიუზე დადგენილი ფასები არა აქვთ სასტუმროებში მდებარე რესტორნებს. როგორც სასტუმროს მენეჯერები აცხადებენ, ფასი კერძების მიხედვით იცვლება. ერთი კონკრეტული კერძის ფასი ამ შემთხვევაში 20 ლარიდან იწყება და 60 ლარსაც კი აჭარბებს.

თიკო გურაშვილი

ალიან-ჩალიანი

ბაიხსნა ახალი სასტუმრო

თბილისის მერმა დავით ნარმანიამ დედაქალაქში ახალი, მერიის იაფი სესხის პროექტის ფარგლებში დაფინანსებული სასტუმრო „ციტრუსი“ გახსნა. სასტუმროს გახსნას დაესწრნენ მერიის ეკონომიკური პოლიტიკის საქალაქო სამსახურის ხელმძღვანელი ირაკლი ბერეკაშვილი, მთანმინდის გამგებელი გელა არჩვაძე და მონვეული სტუმრები.

თბილისის მერის განცხადებით, ახალი, ოთხვარსკვლავიანი სასტუმროს გახსნა დედაქალაქისთვის განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია, რადგან უახლოეს მომავალში თბილისი ვეროპის ახალგაზრდულ ოლიმპიურ ფესტივალს მასპინძლობს და მოსალოდნელია ვიზიტორების მნიშვნელოვანი ზრდა. ამასთან, სასტუმროს გახსნა ხელს შეუწყობს სამუშაო ადგილების შექმნას.

„სასტუმრო „ციტრუსი“ მერიის „იაფი სესხის“ პროექტის ფარგლებში 1 მილიონი ლარით დაფინანსდა.

სასტუმროს გენერალური მენეჯერის შალვა ალავერდაშვილის თქმით, შუშ პირებისთვის სასტუმროს მთლიანად ადაპტირება მერიის ინიციატივით განხორციელდა. მისივე თქმით, სასტუმრო ვიზიტორებს ბალნეოლოგიური ცენტრის მომსახურებასაც სთავაზობს.

მერიის ინფორმაციით, სასტუმროში 36 ნომერი, ბარი, რესტორანი და საკონფერენციო დარბაზია განთავსებული, აქვს საკუთარი პარკინგის ადგილი. სასტუმროში 45-მდე ადამიანი დასაქმებული.

ოთხვარსკვლავიანი სასტუმრო „ციტრუსი“ თბილისის ცენტრალურ უბანში, 9 აპრილის ქუჩაზე მდებარეობს და ერთდროულად 80-მდე სტუმრის მიღება შეუძლია. სასტუმროს მშენებლობაზე 3,5 მლნ ლარის ინვესტიცია განხორციელდა.

რას წერენ, რას ამბობენ ჩვენზე

ბელარუსი: საქართველოს რეპრეზენტაციის უფლებებზე უცვლელი რჩება

ბელარუსის პოზიცია აფხაზეთისა და ცხინვალის რეგიონის დამოუკიდებლობის უფლებების დაცვით დაკავშირებით უცვლელი რჩება — ამის შესახებ განაცხადა საქართველოში ვიზიტად მყოფმა ბელარუსის პრეზიდენტმა ალექსანდრ ლუკაშენკომ. ბელარუსის ლიდერის სიტყვებით, დაპირისპირება თბილისსა და მოსკოვს შორის ატარებს პოლიტიკურ ხასიათს და, როგორც მას მიაჩნია, იგი შეიძლება გადალახული იქნეს.

„ჩვენი პოზიცია იმ პრობლემებთან დაკავშირებით რომლებიც იყო, უცვლელი რჩება. წინააღმდეგ შემთხვევაში მე არ ჩამოვიდოდი“, — განაცხადა ბელარუსის პრეზიდენტმა პრესკონფერენციაზე თბილისში, როდესაც უპასუხებდა ჟურნალისტის შეკითხვას რუსეთის ფედერაციის მოქმედებების შეფასებასთან დაკავშირებით.

ამავე დროს ლუკაშენკომ განაცხადა, რომ მან და საქართველოს პრეზიდენტმა გიორგი მარგველაშვილმა განიხილეს, „თუ რა ნაბიჯები შეიძლება გადაიდგას იმისთვის, რომ მოხდეს ურთიერთობათა ნორმალიზაცია“ საქართველოსა და რუსეთის ფედერაციას შორის და რომ მალე ცნობილი გახდება მისი და მარგველაშვილის „შეთანხმების“ შესახებ.

ბელარუსის პრეზიდენტის სიტყვებმა იმის შესახებ, რომ საქართველო, რუსეთი და ბელარუსი „იცხოვრობენ ერთ ოჯახში, როგორც ეს იყო ოდესღაც“ გამოიწვია ფართო რეზონანსი ადგილობრივ საზოგადოებაში, ოპოზიციამ საქართველოს პრეზიდენტის გან-

მარტება მოითხოვა. მიუხედავად ამისა, მარგველაშვილის მრჩეველმა საერთაშორისო საკითხებში თენგიზ ფხალაძემ დაარწმუნა ჟურნალისტები, რომ ბელარუსის პრეზიდენტს არ ჰქონდა მხედველობაში ამ ქვეყნების პოლიტიკური გაერთიანება, არამედ გულისხმობდა ხალხთა დაახლოებასა და მეგობრობას.

პირველი ვიზიტი

ბელარუსის პრეზიდენტმა თავისი ვიზიტი საქართველოში 22 აპრილს დაიწყო უცნობი ჯარისკაცის საფლავზე გვირგვინის მიტანით. მისი სიტყვებით, მეორე მსოფლიო ომის დროს ბელარუსს „ათასობით ქართველი ათავისუფლებდა“, შესაბამისად, მან მნიშვნელოვანი თარიღის წინა პერიოდში პატივი მიაგო ყველა ქართველს, ყველა საბჭოთა მეომარს, რომლებიც ომის წლებში დაიღუპნენ“. 23 აპრილს ლუკაშენკომ ასევე გვირგვინით შეამკო იმ გმირთა მონუმენტი, რომლებიც საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობისათვის ბრძოლაში დაიღუპნენ.

ალსანიშნავია, რომ სსრ კავშირის დაშლიდან მთელი პერიოდის განმავლობაში ესაა პირველი ვიზიტი ბელარუსის ლიდერისა საქართველოში.

თანამშრომლობა და პრაქტიკუმი

საქართველოსა და ბელარუსის წარმომადგენლებმა 23 აპრილს თბილისში გააფორმეს მთელი რიგი შეთანხმებები ორმხრივი თანამშრომლობის შესახებ სხვადასხვა სფეროებში. ასევე მარგველაშვილმა და ლუკაშენკომ ხელი მოაწერეს ერთობლივ დეკლარაციას, რომელშიც ნათქვამია, რომ „საქართველოს-ბელარუსის ურთიერთობათა განვითარების ხასიათი შეესაბამება საქართველოს და ბელარუსის ინტერესებს“.

ლუკაშენკოს სიტყვებით, მიუხედავად იმისა, რომ საქართველომ გააფორმა შეთანხმება ასოციაციის შესახებ ევროკავშირთან, ბელარუსი კი შედის ევრაზიული კავშირის შემადგენლობაში, ქვეყნები შეძლებენ, განავითარონ ეკონომიკური თანამშრომლობა ისე, რომ პარტნიორებს ეუთოსა და ევრაზიის კავშირში „არ ჰქონდეთ პრეტენზიები“.

მიუხედავად ამისა, პირველი პრეტენზიები ბელარუსის პარტიორისგან ევრაზიული კავშირიდან უკვე გაისმა, თუმცა, სრულიად სხვა საკითხთან დაკავშირებით. ერევანში გამოთქვეს უკმაყოფილება, რომ პრეზიდენტი ლუკაშენკო არ დაესწრება სამგლოვიარო ღონისძიებებს პირველი მსოფლიო ომის დროს სომეხთა მასობრივი მკვლელობის 100 წლისთავთან დაკავშირებით.

დედაამის ზურბა

ნატოს გენერალმა მდივანმა ბრალი დასდო რუსეთს უკრაინის საზღვრების გასწვრივ და მის ტერიტორიაზე მინსკის შეთანხმების დარღვევით. მან ასევე განაცხადა, რომ ალიანსისთვის უცნობია რუსეთის ფედერაციის მოტივები, თუმცა, მისი შესაძლებლობები მისთვის საიდუმლოებას არ წარმოადგენს.

იენს სტოლტენბერგის სიტყვებით, ნატო აღნიშნავს „რუსეთის შეიარაღებული ძალების მნიშვნელოვან გაზრდას“ უკრაინის საზღვრების გასწვრივ და მის ტერიტორიაზე მინსკის შეთანხმების დარღვევით. მან ასევე განაცხადა, რომ ალიანსისთვის უცნობია რუსეთის ფედერაციის მოტივები, თუმცა, მისი შესაძლებლობები მისთვის საიდუმლოებას არ წარმოადგენს.

ამერიკის შეერთებული შტატები 2016 წელს ისრაელს მიანდვლის მრავალმიხინან გამანადგურებელ ფ-35-ს

როდესაც ისრაელის დამოუკიდებლობის წლისთავთან დაკავშირებულ ღონისძიებაზე გამოდიოდა, ამერიკის შეერთებული შტატების ვიცე-პრეზიდენტმა ჯო ბაიდენმა განაცხადა, რომ გაისადა ებრაელთა სახელმწიფოს გადასცემენ თვიმფრინავებს ფ-35-ს, რაც თელ-ავივს საშუალებას მისცემს, შეინარჩუნოს ხარისხობრივი უპირატესობა რეგიონში: ისრაელი იქნება ერთადერთი ქვეყანა ახლო აღმოსავლეთში, რომელსაც ეყოლება მესამე თაობის გამანადგურებლები. ასეთი მანქანების საერთო ოდენობა 33 მიაღწევს.

ესტონეთმა უარი განაცხადა რუსეთთან ერთად ერთობლივ სანაზღვრო სწავლებაზე

ტალინის ამ გადაწყვეტილების შესახებ განაცხადა ესტონეთის ევროდეპუტატმა ურმას პაეტმა. მისი სიტყვებით, სწავლებაზე უარი განაცხადებს ლატვიამ და ლიტვამაც. პაეტმა განაცხადა, რომ გაუგზავნა წერილი ევროკავშირის მაღალი რანგის წარმომადგენლებს იმის შესახებ, რომ დაგეგმილი ერთობლივი სწავლება ბალტიისპირეთის ქვეყნებისა და რუსეთის ფედერაციისა „დასავლეთი-2015“ უადგილოა დღევანდელ საერთაშორისო სიტუაციაში“.

ობამა გვირგვინი აუარა გენოციდის ხსენებას განხილვებში სომხეთის მსოფლიო ღონისძიებებთან დაკავშირებით

1915 წელს სომეხი მოსახლეობის მასობრივი მკვლელობის წლისთავი მეტყველებს ისტორიის შენარჩუნების მნიშვნელობაზე და იმის აუცილებლობაზე, რომ ანგარიში გაუწიოთ წარსულს, ნათქვამია თეთრი სახლის პრეს-სამსახურის მიერ გავრცელებულ ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტის ბარაკ ობამას განცხადებაში.

საით უხმობს ლუკაშენკო საქართველოს?

24 აპრილს დაიწყო საქართველოში ბელარუსის პრეზიდენტის ვიზიტის ოფიციალური ნაწილი. დილიდანვე ალექსანდრ ლუკაშენკო შეხვდა თავის კოლეგა გიორგი მარგველაშვილს და განიხილა სავაჭრო-ეკონომიკური ურთიერთობების გაღრმავების საკითხები.

მიუხედავად წვიმიანი ამინდისა, ბელარუსის პრეზიდენტმა ალექსანდრ ლუკაშენკომ და მისმა ქართველმა კოლეგამ გიორგი მარგველაშვილმა მინც გაიარეს ნათელი ხალიჩა პრეზიდენტის რეზიდენციაში. შენობაში შესასვლელთან სახელმწიფოთა მეთაურებს ელოდებოდნენ ქართველი და ბელარუსი მინისტრები. ორი ქვეყნის პიმნების სმაზე და ფოტოაპარატების ამოქმედების შემდეგ მოეწყო ბელარუსის დელეგაციის ოფიციალური გაცნობა საქართველოს მთავრობის წევრებთან. ხელის ჩამორთმევის შემდეგ პრეზიდენტები წავიდნენ მოსალაპარაკებლად. იმ დროისათვის, როდესაც პრეზიდენტები გამოჩნდნენ ჟურნალისტების წინაშე, ორ ქვეყანას შორის უკვე ხელმოწერილი იყო მთელი რიგი დოკუმენტები ორმხრივი თანამშრომლობის შესახებ, უფრო ზუსტად კი: „საქართველოს სასოფლო-სამეურნეო აკადემიისა და ბელარუსის მეცნიერებათა აკადემიის სამეცნიერო-ტექნიკური თანამშრომლობის შესახებ“, „შეთანხმება სა-

მეცნიერო-ტექნიკური თანამშრომლობის შესახებ საქართველოს ეროვნულ აკადემიასა და ბელარუსის მეცნიერებათა აკადემიას შორის“ და „საქართველოსა და ბელარუსის სავაჭრო-სამრეწველო პალატების თანამშრომლობის შესახებ“.

ამ უკანასკნელი შეთანხმების მნიშვნელობა განსაკუთრებით აღნიშნა ორივე პრეზიდენტმა, სავაჭრო-ეკონომიკური ურთიერთობების გაღრმავება ხომ საქართველოში ალექსანდრ ლუკაშენკოს ვიზიტის მთავარი მიზანია.

ბელარუსის პრეზიდენტის ვიზიტის წინ საქართველოს მასობრივი ინფორმაციის საშუალებები სვამდნენ შეკითხვას: რამდენად არის შესაძლებელი სავაჭრო ურთიერთობების გაღრმავება ორ ქვეყანას შორის, თუ გავითვალისწინებთ იმ ფაქტს, რომ საქართველომ ხელი მოაწერა შეთანხმებას ევროკავშირთან ასოციაციის შესახებ, ბელარუსი კი იმყოფება ევრაზიული ეკონომიკური კავშირის შემადგენლობაში? ამ შეკითხვაზე პასუხის გაცემას შეეცადა საქართველოს პრეზიდენტი გიორგი მარგველაშვილი:

„ბელარუსის ბაზრის 80 პროცენტი — სასოფლო-სამეურნეო პროდუქციაა, სამწუხაროდ, საქართველოში ეს ციფრი ნაკლებად შთამბეჭდავია, ჩვენ გვინდა, ეს გამოვასწოროთ და არანა-

რამდენად გასაოცარიც არ უნდა იყოს, სსრ კავშირის კრახის შემდეგ ბელარუსის რესპუბლიკამ ლუკაშენკოს ხელმძღვანელობით, თითქმის ყველა პოსტსაბჭოთა რესპუბლიკისგან განსხვავებით, არა თუ არ შეინელა თავისი განვითარება, არამედ სამრეწველო წარმოების ბევრ მონაკვეთზე მიაღწია მის მნიშვნელოვან ზრდას. ეს არის ადგილობრივი პროდუქცია – მთელ მსოფლიოში სახელგანთქმული გიგანტური ავტოთვიმცლელი „ბელაზები“, „მაზები“, ტრაქტორები, კომბაინები, ტროლეიბუსები, ავტობუსები, ვაგონები, მძიმე მონწყობილობა და ბევრი რამ, დანყებულ უბრალო ლურსმინიდან და ჭანჭიკიდან, დამთავრებული უზარმაზარი აგრეგატებით. ამასთან, რასაკვირველია, არის სირთულეები რეალიზაციაში, ბევრი სანარმოის სანყობები საესეა მზა პროდუქციით. მაგრამ მუშათა კლასი, მშრომელი მუშაობენ, ღებულავენ ხელფასებს. სანარმოთა ხელმძღვანელობა მთავრობასთან ერთად ექებს გზებს სანყობების განვითარებისთვის – ხან ბარტერის გზით, ხან საქონლის დიდი ჩამოფასებით შემდეგ მათი განადგობის პირობით. ამ და სხვა ძალიან მძიმე ხელისუფლება ხალხთან ერთად ისწრაფვის, რომ არ მისცეს დასუსტების საშუალება მსოფლიოში უკვე აღიარებულ შემდგომ სახელმწიფოს. სწორედ დასავლეთი, რომელიც ლანძღვას არ აკლებდა ლუკაშენკოს, ახლა აცხადებს: „ლუკაშენკო – ეს არის ლიდერი, რომელმაც გვიჩვენა, თუ კომუნისტებიდან როგორ შეიძლება შეხვიდე დემოკრატიაში და ბაზარში. მინიმალური დანაკარგებით!“

ბელარუსი – პროგრესის რესპუბლიკაა, განახლების ქვეყანა, ყველაზე მიმდინარეობს მასობრივი საბინაო მშენებლობა. 2015 წელს აქ იგეგმება აშენდეს 5 მილიონი კვადრატული მეტრის საცხოვრებელი (!). ეს ყოველივე იზიდავს ქვეყანაში სულ უფრო და უფრო მეტ ინვესტორს.

საზოგადოებრივი ცნობილია, რომ ომის წლებში ბელარუსმა დიდი ტანჯვა განიცადა. რესპუბლიკა ნანგრევებში იყო, მისი თითქმის მთლიანად დაინგრა. ძალიან მოკლე ვადებში ბელარუსი, როგორც ფენიქსი, აღდგა ვერფლიდან, გახდა უფრო მიმზიდველი და ლამაზი.

უკანასკნელ ხანებში ბელარუსის დედაქალაქში გაჩნდა ახალი, თავისი არქიტექტურითა და ნოვატორული გაბედულებით გამაოგნებელი ნაგებობები. უნიარეს ყოვლისა, ესაა ეროვნული ძიბლიოთეკა უდიდესი ვეროპაში! იგი დამოუკიდებლობის მოედანზეა. ეს არის უზარმაზარი კუბი მინისაგან, ბეტონისა და ლითონის რკინა-ბეტონისგან – ბელარუსის სიამავე, ქმინის სავიზიტო ბარათი.

ქალაქის ცენტრს ამშვენებს უმსხინაშნავესი რკინიგზის სადგური, რომელიც თავისი სისუფთავითა და მოვლილობით უფრო სამედიცინო დანესებულეებს ჰგავს, კომფორტითა და მუდროებით კი – თეატრს! ახალი, მინითა და ლითონით გაბრწყინებული, ურთულესი არქიტექტურული ნაგებობა – ესაა ცნობილი ბელარუსი არქიტექტორის ვიქტორ კრამარენკოს არქიტექტურითა და მუშაობის ნაწარმოები, რომელიც შეიცავს მინისქვეშა გადასასვლელების კომპლექსსაც. შენობას შეუძლია ერთდროულად 7 ათასამდე (!) მგზავრი მიიღოს. ყოველდღიურად მინსკიდან რუსეთის, უკრაინის, ყირიმის, ბალტიისპირეთისა და დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა თანამეგობრობის ქალაქებისკენ გადის საერთაშორისო მიმოსვლის 40-ზე მეტი მატარებელი. მარტო 2014 წელს ბელარუსის რკინიგზამ საერთაშორისო მიმოსვლაში 7 მილიონზე მეტი მგზავრი გადაიყვანა. ვაგზლის მოედანი ვაგზალთან ერთად ქმინისკის ღირსშესანიშნაობაა.

საქართველოდან მინსკში ჩაფრენილ მგზავრს განახლებული ეროვნული აეროპორტი ხვდება. ავიაკომპანია „ბელავიას“ დროებითი თვითმფრინავებიც კი მიფრინავენ აეროპორტ „მინსკ-2“-დან, რომელიც დსთს საუკეთესო აეროპორტად და მიჩნეული

დასასრული. დასაწყისი № 74

ბელარუსი – სტაბილურობის ოაზისი

უცხოეთის 46 ქალაქში. სასიხარულოა, რომ აქედან სამი ავიამარშრუტი საქართველოზე გადის: თბილისი (სიგრძე 1.861 კილომეტრი, დრო გზაში – 2 საათი და 55 წუთი), ქუთაისი (შესაბამისად – 2.174 კილომეტრი, 2 საათი და 35 წუთი). სხვათა შორის, სასიამოვნოა, რომ ბელარუსები უფრო ხშირად არიან ხოლმე საქართველოში.

თავის დროზე ჩვენ ვამაყობდით თბილისის მეტროპოლიტენით. იგი, აგებული თითქმის 50 წლის წინათ (11.01.1966), მეოთხე იყო სსრ კავშირში, მოსკოვის, ლენინგრადისა და კიევის (გაიხსნა 1960 წელს) შემდეგ. ჩვენს მეტროს აშენებდნენ, სხვათა შორის, უკიდურესად რთულ გეოლოგიურ-ტექნიკურ პირობებში, ისეთი მაღალი კლასის სპეციალისტები, როგორც იყო ვიქტორ გოცირიძე და საქართველოს ისეთი პატრიოტები, როგორებიც იყვნენ ვასილ მყავანაძე და გიორგი გეგეშიძე. მეტროს განშტოებული ქელის გარეშე დღევანდელ თბილისს უკვე ძალიან გაუჭირდებოდა „სუნთქვა“. აი, თითქმის 30 წელია საქართველოს დედაქალაქში ვერაფრით ვერ დააყენეს საშუალო მინისქვეშა უკანასკნელ პატარა, თანაც არართულ მონაკვეთს – „დელისი-უნივერსიტეტი“.

ჩვენგან განსხვავებით, დღევანდელი მეტროპოლიტენი ბელარუსის დედაქალაქში, რომელიც ჩვენზე გაცილებით გვიან აიგო და რომელმაც შარშან თავისი პირველი ხაზის საექსპლუატაციოდ გადაცემის 30 წელი აღნიშნა, კვლავ წარმატებით ვითარდება. თუ დასაწყისში მინსკის მეტროში 7,84 კილომეტრის 8 სადგური იყო, დღეს უკვე ექსპლუატაციაში მეტროს ორი ხაზია სიგრძით 37,27 კილომეტრი და 29 სადგურით. მშენებლობის პროცესშია მესამე ხაზი და უკვე მთავრდება მე-4 ხაზის დაპროექტება. მინსკის მეტრო, გაბრწყინებული ელექტროჩრადნებით, როგორც მთელი მინსკიც – გამოიყურება კომფორტულად და სიმუდროით. მარტო შარშან მგზავრების გადაყვანის საერთო მოცულობამ აქ 328,3 მილიონი კაცი შეადგინა. ბელარუსის მთავრობას განზრახული აქვს „მსუბუქი“, არცთუ ღრმა, მეტროების მშენებლობა ქვეყნის ყველა ოლქში.

საქართველოდან მინსკში ჩასულს თვალში ხვდება ასეთი მნიშვნელოვანი ფაქტიც – დღისით არა მხოლოდ ცენტრში, არამედ ყველგან – მოედნებზე, ქუჩებში ხალხის ჯგუფების არყოფნა. არა მხოლოდ მინსკში, არამედ ქვეყნის სხვა ქალაქებში თქვენ ვერ შეხვდებით ისეთ ხალხმრავლობას, როგორიც საქართველოშია ხოლმე. აქ არაა სადღესასწაულოდ მოხეტიალე ან, უფრო სწორი იქნება თუ ვიტყვით, ქუჩებში იძულებით მოხეტიალე ადამიანები, განსაკუთრებით ახალგაზრდობა, როგორც ჩვენთან საქართველოში. ბელარუსში ყველა საქმიანობა დაკავებული. ყველაფერში იგრძნობა – ქვეყანა შრომობს, ქვეყანა მუშაობს! რასაკვირველია, მე შეხვედვომაში არ მყავს ტურისტები, მწელი არაა მათი გარჩევა ადგილობრივებისგან.

აი, „ბელსტაის“ 2015 წლის 27 იანვრის ოფიციალური სტატისტიკა, იგი პერიოდულად იბეჭდება პრესაში: ეკონომიკაში დასაქმებულია 4 მილიონ 491,2 ათასი კაცი. დარეგისტრირებული უმუშევარია – 21,2 ათასი კაცი, ესე იგი ეკონომიკურად აქტიური მოსახლეობის 0,5 პროცენტი. ბელარუსში პრაქტიკულად უმუშევრობა არაა. ყველაზე უზარმაზარი მოთხოვნაა კადრებზე. აქ სჭირდება არა მხოლოდ მუშები – მშენებლები, ტექნიკოსები და ოსტატები, არამედ ინჟინრებიც. ბუხპალტრებიც,

განსაკუთრებით მედიცინის მუშაკები, ექიმები. მინსკში, მაგალითად, მოთხოვნილება კადრებზე ყოველწლიურად 15-18 პროცენტით იზრდება!

ბუნებრივია, მკითხველს დიდად აინტერესებს მოსახლეობის სოციალური დაცულობა, რომელიც ყოველთვის, რბილად რომ ვთქვათ, მოიკოჭლებს ჩვენთან, საქართველოში. მოქალაქეთა სამედიცინო უზრუნველყოფა – უფასოა როგორც პოლიკლინიკებში, ისე საავადმყოფოებში, თუ განსაკუთრებით რთულ ქირურგიულ ოპერაციებს არ მივიღებთ მხედველობაში. მეორე: ბელარუსის ჯანმრთელობის დაცვა მაღალ ორგანიზაციულ და პროფესიონალურ დონეზეა. აი, მინსკის ქალაქის საბჭოს აღმასკომის ჯანმრთელობის დაცვის კომიტეტის ოფიციალური მონაცემები: ყოველწლიურად დედაქალაქის საავადმყოფოებს, პოლიკლინიკებს, დისპანსერებსა და სამედიცინო ცენტრებს დაახლოებით 30 ათასი უცხოეთის მოქალაქე მიმართავს, სამედიცინო მომსახურების ყოველწლიური ზრდის მაჩვენებელი კი 20 პროცენტს შეადგენს! დედაქალაქის ჯანმრთელობის დაცვის სახელმწიფო დანესებულებებში სამკურნალოდ მსოფლიოს თითქმის 40 სახელმწიფოდან ჩამოდიან, ძირითადად ახლობელი სახელმწიფოებიდან. ამ ნაკადში ბევრი ავადმყოფი საქართველოდანაცაა.

ტომბრელებად, პიონერებად, საზოგადოებრივ საქმისზე ფუნქციონირებს ბელარუსის ახალგაზრდობის რესპუბლიკური კავშირი. ზაფხულის პერიოდში ბევრია სტუდენტთა საერთაშორისო ბანაკი, რომლებიც გაშლილია მთელ ბელარუსში, სადაც შევხვდებით ქალიშვილებსა და ჭაბუკებს ინგლისიდან, გერმანიიდან, ავსტრიიდან, ჩინეთიდან და ა.შ.

დიდი ყურადღება ეთმობა ომის ვეტერანებს, ომისა, რომელიც ბელარუსებისათვის 1939 წლის 17 სექტემბერს (!) დაიწყო, როდესაც წითელი არმია დღევანდელი დასავლეთი ბელარუსის ტერიტორიაზე შევიდა. საერთოდ ფაშისტურ გერმანიასთან ომის თემა ბელარუსში წმინდაა! ამ ქვეყანაში ყველაზე შეხვედებით მოვლით მშობის სასაფლაოებს, ყველაზე მეტი არიან ჩაფლული. ასეთი რამ მე არც რუსეთში, არც უკრაინაში არ მინახავს. აქ ბევრ ქართულ გვარსაც აღმოაჩენთ. მამაცი ქართველი მეომრებისა და პარტიზანების სახელებს ბელარუსის რესპუბლიკაში ატარებენ ქუჩები, მოედნები, სკოლები. ბელარუსებს ყოველთვის ახსოვთ თავიანთი გმირები, პატივს მიაგებენ ომში დაღუპულებს. ომის წლებში ბელარუსის ტერიტორიაზე ფაშისტებმა 2 მილიონ 357 ათასი მშვიდობიანი მცხოვრები და სამხედრო ტყვე დახოცეს!

გაცილებით ძვირია, ვიდრე ჩვენთან, საქართველოში მომსახურების სფერო – საპარაკმახერობები, ტანსაცმლის, ფეხსაცმლის კერვისა და რემონტის ატელიეები, საათების და ა.შ. სახელოსნოები. ასევე უფრო ძვირია, ვიდრე ჩვენთან, საქალაქო ტრანსპორტი, ეგრეთ წოდებული სამარშრუტო ტაქსები. თავად ტაქსებიც. ფასები პირველი მოთხოვნილების პროდუქტებსა და სამრეწველო საქონელზე მაღალია ომში თითქმის ერთნაირია, ჩვენზე უფრო იაფია ხილის, ბოსტნეულის, მწვანისა და მცენარეების.

და კიდევ რა ეცემა თვალში ჩვენს თანამემამულეს ბელარუსში. ვერც მინსკში, ამ ქვეყნის ვერც სხვა ქალაქებში ვერ შეხვდებით ვერც ერთ გიოსებიან ბინას, ფანჯარას ან აივანს, ვერ ნახავთ გამოფენილ თეთრეულს! აქ არ არის ეს უხეში და ქალაქის დამახინჯებელი რკინის გარაჟები! ყველა მანქანა ისინი კი არანაკლებია, ვიდრე საქართველოში – სახლების გარშემო დგანან. ყოველი ავტომობილი მანქანას თავისუფლად ადგილზე აყენებს. თანაც ყოველი მრავალსართულიანი სახლის მახლობლად, როგორც წესი, არის ბავშვთა გასართობი მოედანი. ყველა სახლში ცენტრალიზებული ცხელი წყალმომარაგებაა.

დაბეჭდვით შემოძლია განცხადება, რომ ბელარუსები თავიანთი ბუნებით გულგია, შრომისმოყვარე, უკონფლიქტო, მომთმენი ადამიანები არიან. ბელარუსები, როგორც ქართველები, ტოლერანტული ხალხია! აქ ყოველწლიურად იმართება ეროვნულ კულტურათა ფესტივალები. შარშან მომინა ყოფნა ქკროდნოში, ეროვნულ კულტურათა X რესპუბლიკურ ფესტივალზე, რომელშიც ტრადიციულად და ყოველთვის დიდი წარმატებით მონაწილეობდა ქართული დიასპორა. ქართველებმა, გარდა ცეცხლოვანი ცეცხლისა და მელოდიური სიმღერებისა, გააოცეს ფესტივალის სტუმრები ორმეტრიანი მოკაზმული ტორტით, საქართველოს გეოგრაფიული რუკის იმიტირებას რომ ახდენდა, ბუნებრივია, აფხაზეთისა და ე.წ. სამხრეთი ოსეთის ჩარებით. ამ ფესტივალზე ქართველები იყვნენ აფხაზეთთან და ოსებთან ერთად. ესეც შენი – სახალხო დიპლომატია! და კიდევ ბელარუსის ხალხი, მისი მთავრობა, პირადად ქვეყნის პრეზიდენტი ალექსანდრ ლუკაშენკო დიდი სიმპათიით არიან საქართველოსთან დამოკიდებულებაში, მისი ხალხის მიმართ.

... დღევანდელი ბელარუსი, მიუხედავად მრავალმხრივი სიმწველებისა და პრობლემებისა, იმედით იმზირება მომავლისაკენ. ხალხი და სახელმწიფო აქ – ერთიანი და მთლიანია. ეს კი ყოველთვის წარმატების სანინდარია!!!

ლევან დოლიძე, საქართველოს დამსახურებული კურნალისტი თბილისი-მინსკი

მოვლენის წინ

თბილისის 50 ქვეყნის დელეგაცია სტუმრობს

2015 წლის ასალგაზრდული ოლიმპიური ფესტივალის მასპინძელ საქართველოს დელეგაციას თბილისის მომავალი ფორუმის მონაწილე ქვეყნების დელეგაციები სტუმრობენ, რომელთა მიზანია ინფრასტრუქტურის და მიმდინარე სამუშაოების ადგილზე გაეცნობა.

მიტეტების ხელმძღვანელებს „ექსპორტორჯიაში“ შეხვდნენ, სადაც მიმდინარეობდა თბილისში განხორციელებული თუ განსახორციელებელი პროექტების პრეზენტაცია.

„ეს არის გაცილებით მეტი, ვიდრე სპორტული შეჯიბრება. თავისი არსით ის ემთხვევა იმ კურსს, რომელიც გვაქვს გაცხადებული – გავხდეთ ერთიანი ევროპული ოჯახის სრულფასოვანი წევრი. საქართველო დიდი ტრადიციების მქონე სპორტული ქვეყანაა. მას აღზრდილი ჰყავს არაერთი სპორტსმენი, რომელთაც არა მხოლოდ ასახელებს საკუთარი სამშობლო, არამედ დიდი წვლილი შეიტანეს მსოფლიო სპორტის განვითარებაში“ – განაცხადა ირაკლი ლარიბაშვილმა.

კობა კობახიძე

ფეხბურთი

ჯაბას გაზაფხული

საბარძეველი ეროვნული ნაკრების კაპიტანი ჯაბა კანკავა 2003 წლის შემდეგ პირველი ჩვენი თანამემამულეა, რომელიც პოპულარული კონტინენტური საკლუბო ტურნირის ნახევარფინალში ითამაშებს.

კახი კალაძის მიერ „მილანიში“ გავალულ ბილიკს „ჯვაროსანთა“ ნახევარმცველი „დნიპროში“ მიუყვება. წარმატებითაც უკრაინელებმა ევროპის ლიგის საპასუხო მეოთხედფინალური ბრძოლა ბელგიურ „ბრიუგეს“ შახოვის შორეული გასროლით მოუგეს – 1:0 (პირველი მატჩი 0:0) და პირველად გააღწიეს რჩეულთა კვარტეტში.

7 და 14 მაისს ნახევარფინალში ითამაშებენ: „ნაპოლი“ – „დნიპრო“, „სევილია“ – „ფიორენტინა“.

გიორგი შოთაძე

ჩემპიონთა ლიგა

წილი ნაყარია

ბაშინი შეიქცა ჩალაქ ნიონში, უფასო შტაბინაში გაიმართა ჩემპიონთა ლიგის ნახევარფინალისტა კენჭისყრა, რომელმაც მეტოქენი ასე დაანწყვილა:

„ბარსელონა“ – „ბაიერნი“, „იუვენტუსი“ – „რეალი“. ამ ეტაპის შეხვედრები 6 და 13 მაისსაა დანიშნული, ხოლო ფინალურ მატჩს 6 ივნისს ბერლინი უმასპინძლებს.

ჩოგბურთი

ნაღალი მეოთხედფინალური პერ ბაშიდა

მსოფლიო კლასიფიკაციის მეოთხე ნომერმა რაფა ნადალმა ბარსელონის Barcelona Open Banc Sabadell-ის მესამე წრეში იტალიელ ფაბიო ფონინისთან 4:6, 6:7 წააგო. ფონინმა გრუნტისსაფართან კორტზე ზედიზედ მეორედ მოახერხა ნადალის ძლევა.

ფონინისა და ნადალის აღნიშნულმა პაექრობამ 2 საათს გასტანა. რეიტინგ-სიაში მეცამეტე ადგილზე მყოფი 27 წლის იტალიელის აქტივში 4 ბრეიკი და ერთი ეისია. რაფასა და ფაბიოს პირადი შეხვედრების ანგარიში 4:2 გახდა მალიორკელის სასარგებლოდ.

კატალონიური ტურნირის მეოთხედფინალში ფონინი კიდევ ერთ ესპანელს პაბლო ანდუსარს დაუპირისპირდება.

ბარსელონის Barcelona Open Banc Sabadell – Trofeo Conde de Godó-ის ნლევაწველი გათამაშების საპრიზო ფონდი 2 265 235 დოლარია.

განუჩარ გიორგაძე

ჭადრაკი

პროპირიკონულად ვლიდებოდა

ჩინური ჩენგდუში გრძელდება მოჭადრაკე ქალთა გუნდური მსოფლიოს ჩემპიონატი, რომელშიც 10 ქვეყნის წარმომადგენლები ეცილებიან ერთმანეთს პირველობას.

უშენინა, ევროპის ორგზის პრიზიორი სალომე მეტეა და კონტინენტის ჩემპიონი ნატალია ჟუკოვა. საქართველოს ნაკრებს მომგებიანი ქულა მოუტანა ბელა ხოტენაშვილმა, რომელმაც თეთრი ფიგურებით ანა მუზინიუკი დაჯაბნა.

ნაშვილი, ლელა ჯავახიშვილი, სალომე მეტეა, ნინო ბაციაშვილი, მერი არაბიძე, კაპიტანი დავით ჯოჯუა, მწვრთნელი ელიზბარ უბილაძე, რომელიც პირველ ტურში რუსეთის ნაკრებს დაუზავდა, შემდეგ ზედიზედ დამარცხა ეგვიპტე – 4:0, პოლონეთი – 2.5:1.5, ყაზახეთი – 3:1. მე-5 ტურში ჩვენმა ქალბატონმა მსოფლიოს მოქმედ ჩემპიონ უკრაინის ავობეს 2,5:1,5. დაზავდნენ ლელა ჯავახიშვილი და მსოფლიოს ამჟამინდელი ჩემპიონი მარია მუზინიუკი, ნინო ბაციაშვილი და მსოფლიოს ექსპერტი ანა

ლეებმა გუშინ დაისვენეს. დღეს მე-6 ტურში ერთმანეთს დაუპირისპირდებიან: ინდოეთი-ეგვიპტე, პოლონეთი-რუსეთი, ყაზახეთი-ჩინეთი, უკრაინა-სომხეთი, აშშ-საქართველო.

ლემსო ცინცაძე

კალათბურთი

ვაკანსიები შეივსო

გამოვლინდა საკალათბურთო ევროლიგის ოთხთა ფინალის უკანასკნელი ორი მონაწილე. მას ასე, 15 მაისს მადრიდში ერთმანეთს ნახევარფინალში შეხვდებიან „რეალი“ – „ფენერბახჩე“ და ცსკა – „ოლიმპიკოსი“.

და საერთო გამარჯვებაც მოიპოვეს – 3:1. გაცილებით საინტერესოდ განვითარდა მოვლენები პირეოსში, სადაც ბერძნულმა გრანდმა პრინციპის მიერ უკანასკნელ წამზე ჩაგდებული სამქულიანი კატალონიური „ბარსელონა“ დაამარცხა – 71:68 (სერის ანგარიში 3:1) და სპორტულ სამყაროს შესაძლო „ელ კლასიკოთი“ ტრფობის ვარიანტი მოუხპო.

სტუმრები მთელი სამი პერიოდის განმავლობაში წინ იყვნენ, თუმცა მის შემდეგ, რაც სპანულისი, მანცარისი და პრინციპის გამოფიზილდნენ, ვლადელები ინიციატივას დაეუფლნენ და იძალეს კიდევ.

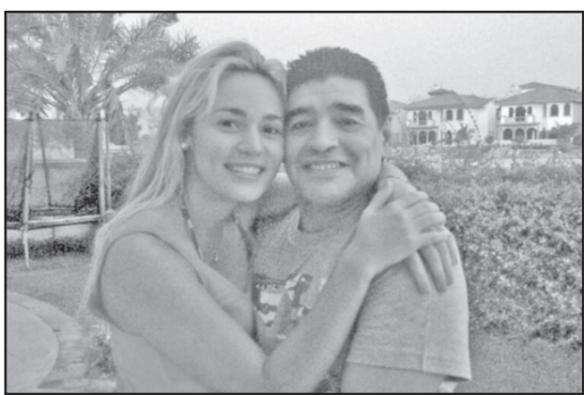
ვიტალი ჯაფარიძე

ინტერნეტიდან

მარკლონა სოლთან შერიგება არ გამოირისხა

როდესაც დიეგო მარადონაზე ვნერთ, გული სულ მის მიერ ნათამაშები სასწაულებრივი ფეხბურთის აღწერას და განხილვას ითხოვს, მაგრამ დღეს მარადონა უკვე ვეტერანი ფეხბურთელის სტატუსით სარგებლობს და მის შესახებ მხოლოდ პირადი სკანდალები აინტერესებს ბულვარულ მედიას.

დიეგო დიდი ხნით ვერც ერთ ქალს ვერ გულისხმობდა მალე შორდება ხოლმე. ამ რამდენიმე დღის წინათ დიეგო მარადონამ არგენტინელ ჟურნალისტებს განუცხადა, რომ ყოფილ ცოლთან საკმაოდ თბილი და კარგი ურთიერთობა აქვს და არც ისაა გამოირიცხული, რომ დადგება დრო, როდესაც მველ ოჯახს დაუბრუნდება და ცოლს შეურიგდება. რაც დიეგო და კლაუდია გაშორებულნი და შერიგებულნი არიან, უზარმაზარი რომანი დაინერება ამ ისტორიებზე.

როსტომ რაჭველიშვილი

თოქ-შოუ ავტოპუსუი

გაუშინე „მარშრუტკაში“ ჩემდაუნებურად ორი ქალბატონის თოქ-შოუს მონაწილე გახვდები.

— გაიგე, ქალო, რა ხდება? — გადაულაპარაკა ბიჭურად შეკრეჭილმა კაფანდარა ქალბატონმა გვერდით მჯდომ ფაშვასას.

— რაო, ივანიშვილმა ისევ უკბინა მარგველაშვილს?

— არა, სხვა რამეს გეუბნები. არ უყურე, გუშინ ჩვენმა გაბლენძილმა პრეზიდენტმა როგორი მედიდური იერიით მიიღო თავის საბრძანებელში ლუკაშენკო?

— რატომაც არა, გენაცვალე, ახველა სასახლე ჩაიგდო მუქთადა და აღარც გაიბლინძოს?

— ლუკაშენკო გადარეულა, უთქვამს — ბელარუსში რომ დაგვრუნდები, მთლად ამნაირს თუ ვერ გავწვდები, ამის ნახევარი მაინც ჩემთვისაც უნდა ავიშენო.

— აიშენოს მერე, ვინ დაუშვალა? მე თუ მკითხავ, რაცა აქვს, მაგისთვის ეგვიც ზედმეტია.

— რატო, ქალო, — აიბზუა ტუჩი კაფანდარამ — იმხელა სახელმწი-

— აი, თუნდაც სენატორ მაკკეინს ამერიკაში და მისნაირებს ევროპაში, ვერ ხედავ, მათ სააკაშვილი დღესაც უდიდეს დემოკრატად და რეფორმატორად მიაჩნიათ.

— მოიცა, მოიცა — ხმას აუნია ფაშვასამ, — გინდა თქვა, რომ სააკაშვილთან ერთად მარგველაშვილიც დიდი დემოკრატია?

— მე რა უნდა ვთქვა, გენაცვალე, ამას თავად ნაცები ლაპარაკობენ.

— გაჩუმდი ერთი თუ ქალი ხარ. ეგ თუ მართლა დემოკრატია, ვიდრე ავირჩევდით, თავს პლასტელინად რატომ გვასალებდა?

— აბა რა გითხრა, ჩემო კარგო, ფილოსოფოსი კაცია და ღრმავაროვანი ლაპარაკი უყვარს. რა იცი,

გაქირი

სომ შეიძლება იმ პლასტელინობაში სულაც დემოკრატობას გულისხმობდა?

— გინდა დამარწმუნო, რომ გააპ-

— ეგრეა, ივანიშვილმა მაშინ ჩვენ დაგვაძალა, ახლა კიდევ თავად მარგველაშვილს აძალებს სასახლის ნებაცვლობით დატოვებას.

— და ისიც გაქირს ენევა, რომ არავინ თქვას, სასახლიდან გამოავდესო, არა?

— შენ გაქირი დაარქვი, თავად ჰგონია, რომ პრეზიდენტის ინსტიტუტის ღირსებას იცავს.

— ახლა გაუხდა ეს სასახლე ღირსეული, როცა აცხადებდა სააკაშვილის ნარეზიდენტიალი ბორტებისა და გარყვნილების ბუდე და ცოცხალი თავით მე იქ შემსვლელი არა ვარო!

— რა გიკვირს, პოლიტიკოსებისთვის ტყუილი ბაქიბუქი ჩვეულებრივი ამბავია. მარგველაშვილი ამ საქმეში არც პირველია და არც უკანასკნელი.

— კი მაგრამ, ამხელა სასახლეში რო გაფოფრილა, იმას მაინც ხომ უნდა მიხვდეს, რომ რეზიდენციის შესახებ მილიონები მის პრეზიდენტად ამრჩევ დამშუულ ხალხს აუტანელ ხარკად აწვება?

— ეგ ოჯახსაშენებელი ამხელა ფართობს თუ ვერ იყენებს, გააქირაოს მაინც და ამოღებული თანხით უპოვნელებს დაეხმაროს, — მიეხმარა მოკამათე ქალებს სალონის ბოლოდან სათვალისანი მაკაკაცი.

— რა უნდა გააქირაოს, ძმაო, სააკაშვილთან შეთანხმებულია, ხელისუფლებაში უკან რომ მიბრუნდება, სასახლე ხელუხლებელი დაახვედროს, — „გაიასნა“ მეორემ.

— აუ, აღარ შემიძლია ამდენის ატანა, — ავირდა წინა სავარძლიდან მესამე, — შინ გრიგოლია-გაბუნისა ტელეშოუებმა წაიღეს ტვინი და აქ კიდევ ამათმა ყებდობამ.

კაფანდარა ქალბატონს, როგორც ჩანს, ცუდად ენიშნა მგზავრთა რეპლიკები, მძლოლს მანქანის გაჩერება სთხოვა და „მარშრუტკიდან“ ფაცხაფუცხით ჩავიდა.

— მაგ ქალის ფულს თქვენ გადაიხდით, ქალბატონო? — ჰკითხა მძლოლმა ფაშვასას.

— მე რატომ?

— რა იცი, მთელი გზა კამათობდით და... — პრეზიდენტის სასახლეზე ვკამათობდით, ჩემსაზე ხომ არა. გზაში რამდენი ვინმე „დამთოქშოუება“, იმათ მაგიერ მე ხომ არ გადავიხდი?

— დამლუპეს ამ ნაცებმა და ქოცებმა, — აბუზუნდა მძლოლი, — მაგათ ქვეყანა ერთმანეთში ვერ გაუყვიათ და რა ჩემი გადასახდელია? — დაიძვინკა.

ოტია ჩართოლანი

ფოს მეთაურს, ჩვენხელა ქვეყნის სადარი სასახლეც აღარ ეკუთვნის?

— ქვეყანა კი აქვს დიდი, მაგრამ თავდაც რომ იმაზე დიდი დიქტატორია?

— მიშა, რა ნაკლები დიქტატორი იყო, ამხელა სასახლე რომ წამოიჭიმა?

— ეგ ჩვენ ვიცოდით, რომ დიქტატორი იყო, თორემ... — თორემ რა, — გაანყვეტინა თანამოსაუბრემ, — შენი აზრით, კიდევ ვის უნდა სცოდნოდ?

რეზიდენტებამდე პლასტელინად მონათლული მარგველაშვილი ახლა ერთბაშად დაცვა იწვევდა?

— ფოლადი რა შუაშია, ქალო, განვილი პერიოდში უბრალოდ საკუთარი თავისა და პრეზიდენტის ღირსების დაცვა იწვევდა.

— დედუ! გადამრეც ეს ქალი, — იჩქმიტა მარგველა ბარძახე ფაშვასამ, — გამაგებინე, ქალბატონო, ვისგან იცავს თავს მარგველაშვილი, იმ კაცისგან, ვინც ხალხს მისი პრეზიდენტად არჩევა დაგვაძალა?

წავალიკა ნაცებო, მისამართი შეგეუალათ!

ნაცებო, გილოცავთ, ანტიკორუფციული ორგანიზაცია შეგიქმნიათ, კორუფცია უნდა ვამხილოთო! ვინ, ვინ იკვლევს ამას, თქვენ? მისამართი შეგეუალათ! თქვენი კორუფციული და სხვა „გმირული“ საქმეები გაიხსენეთ. ღირდა კი ამდენი კვერცხის მტვრევა თქვენს თავზე? ვინ აუნაზღაურებს ხარჯს მოსახლეობას? თქვე უსაქმურებო, ბოღმით სავსენო, ქვეყნის მოღალატენო!

ლონდა მდივანი

განცხადება

ამა წლის 12 მაისს, 17 საათზე გაიმართება სს თ. ცეცხლადის სახელობის №2 სტომატოლოგიური პოლიკლინიკის საანგარიშო კრება. სააღრიცხვო დღე 23 აპრილი. მისამართი: ვაჟა-ფშაველას №47 დღის წესრიგი: 1. 2014 წლის წლიური ანგარიში; 2. სხვადასხვა. სს თ. ნაცხლაძის სახელობის №2 სტომატოლოგიური პოლიკლინიკის დირექტორი.

მეგობრის ხსოვნას ჯემალ კვაჭანტირაძე

ჩვენო ჯემალ, აგერ უკვე 40 დღეც გაგვიფრინდა უშენოდ, ყველას გული დაგვენკვიტე, — ოჯახს, შვილებს, მეგობრებს და მრავალ კოლეგას! ჯემალ კვაჭანტირაძე დაიბადა 1939 წლის 10 იანვარს თბილისში. 1955-59 წლებში პირნათლად მოიხადა სავალდებულო სამხედრო სამსახური და სამშობლოში დაბრუნების შემდეგ 1959 წელს სწავლას აგრძელებს საქართველოს ივანე ჯავახიშვილის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტში და წარმატებით ამთავრებს ეკონომიკურ ფაკულტეტს. 1964 წლიდან განაწილებით მუშაობს თბილისის „მშენებანში“, სადაც თავი გამოიჩინა როგორც ბრწყინვალე მუშაკმა. 1973 წელს აწინაურდებენ რესპუბლიკის ერთ-ერთ მძლავრ-წამყვან ორგანიზაცია „საქმთავარენერგომი“, შრომისა და ხელფასის ჯერ განყოფილების უფროსის მოადგილედ, ხოლო შემდეგ ამ ოციათასიანი კოლექტივის ფრიად საპასუხისმგებლო განყოფილების უფროსად. აღსანიშნავია, რომ 1976 წლიდან შრომისა და ხელფასის სისტემა გადადის ანაზღაურების ახალ, თანამედროვე მეთოდზე, რაც ბატონი ჯემალის ხელმძღვანელობით წარ-

მატებით განხორციელდა, რისთვისაც იგი სათანადოდ დააჯილდოვეს და ფულადი პრემიაც უბოძეს, შემდგომში მას მუშაობა მოუწია რესპუბლიკის ერთ-ერთ დიდ ენერგობიექტზე „თბილსრესში“. ბატონი ჯემალი გამოირჩეოდა დიდი ადამიანური სიკეთით, იყო უაღრესად განათლებული და თავისი საქმის მაღალი დონის სპეციალისტი. სადაც კი იმუშავა, ყველგან დატოვა სიყვარული და ლამაზი კვალი. მიღებული ჰქონდა არაერთი ჯილდო და მადლობა, მინიჭებული ჰქონდა ელექტროენერგეტიკის დამსახურებული მუშაკის მეტად საპატიო წოდება. ჩვენ ისლა დაგვრჩენია, რომ მსუხარებით მივუსამძიმროთ მის ოჯახს, ძვირფას შვილებს — აკაკის, მაკას და ზურაბ კვაჭანტირაძეებს, აგრეთვე შვილიშვილებს — საყვარელი ადამიანის — მიუღლის, მამის და ბაბუის გარდაცვალების გამო. მშვიდობით, ჩვენო ჯემალ, მსუბუქი ყოფილიყოს შენთვის მშობლიური ქართული მიწა, რომელიც შენ ასე ვაჟკაცურად და გულით გიყვარდა. საპარტოელო ენერგობიკის ვებგვერდი აკვირე, მეგობრებო.

შპს „გზამშენპროექტის“ თანამშრომლები ღრმად მსუხარებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა საქართველოში სავტომობილო გზებისა და ხიდების მშენებლობის ცნობილი ინჟინერი, ჩვენი ტექნიკური ინტელიგენციის ბრწყინვალე წარმომადგენელი, შესანიშნავი პიროვნება და მეგობარი, კოლეგა ვალერი გურდული და თანაგრძობას უცხადებენ ძვირფას ოჯახს.

რეკლამა „საქართველოს რესპუბლიკაში“ 293-37-87; 568 82-09-84. მაჩაბლის ქ. №7.

